

SEPTĪTAIS ZĪMOGS

Paldies tev, brāli. Kamēr vēl stāvam kājās, palūgsim.

² Visuvarenais Dievs, Dzīvības Autors un visa labā, garīgo dāvanu Devēj, mēs tagad esam patiešām pateicīgi par šo tik brīnišķīgo un vienreizējo sadraudzības laiku Tavā Klātbūtnē, kas iezīmē ļoti svarīgu periodu mūsu dzīvēs, Kungs, mēs šo brīdi nekad neaizmirsīsim, kamēr vien dzīvosim. Un mēs lūdzam, Dievs, lai šajā noslēdzošajā vakarā... Mēs redzam Rakstos, ka noslēdzošajā svētku dienā Jēzus nostājās viņu vidū un iesaucās: "Ja kādam slāpst, lai nāk pie Manis!" Un es lūdzu, Debesu Tēvs, lai šovakar tas atkal atkārtojas, lai mēs izdzirdam mūsu Kunga balsi, kura mūs sauc un aicina kalpot Viņam, vēl tuvākai staigāšanai. Mēs jūtam, ka mēs jau sadzirdējām Viņa balsi, kad atvērās šie Zīmogi, kas sacīja, ka tagad ir pēdējais laiks un ka tas laiks ir pavisam tuvu. Dāvā šīs svētības, par kurām mēs lūdzam, Tēvs, Jēzus Kristus Vārdā un Viņa slavai. Āmen.

Lūdzu, sēdieties.

³ Es vēlētos pieminēt, ka no visiem dievkalpojumiem, kādi vien man dzīvē ir bijuši...manuprāt, šajā nedēļā bija tik lieliskas sanāksmes, kādas man dzīvē vēl nav bijušas. Lai ko arī es... Protams, es esmu bijis liecinieks vareniem brīnumiem un dziedināšanas kalpošanām, taču te ir kaut kas vairāk. Tas ir tik īpašs laiks, viens no svarīgākajiem brīžiem manā dzīvē – atrasties šeit. Un es redzu, ka šis mazais lūgšanu nams tagad izskatās citādāk; un ne tikai tas, bet arī redzu, ka tas, kas ir iekšpusē, izskatās citādāk!

⁴ Un tā, es pajautāju Billijam (viņš tik ilgi nebrouca man pakāļ), bet viņš sacīja, ka tika kristīta vēl viena grupa. Tas nozīmē, ka šajā nedēļā vairāk kā simts cilvēku tika kristīti mūsu Kunga Jēzus Kristus Vārdā. Tāpēc mēs...mēs esam pateicīgi. Un lai Dievs jūs svētī!

⁵ Lūk, ja jums nav draudzes, uz kuru doties, mēs ielūdzam jūs uz šejieni, nāciet un esiet sadraudzībā ar mums. Vienkārši atcerieties, ka šī draudze ir atvērta. Mēs neesam nekāda konfesija (es ceru un paļaujos, ka tā nekad nebūs konfesija), bet vienkārši sadraudzība, kur virieši un sievietes, zēni un meitenes pulcējas pie Dieva galda un ir sadraudzībā ap Vārdu, un mums viss ir kopējs.

⁶ Lūk, un mums ir brīnišķīgs draudzes gans, ista Dieva vīrs, un es esmu par to ļoti pateicīgs. Ja jūs atceraties to viziju pirms gada – šajā vietā tika krāta tā Barība. Un tieši tā tas ir.

⁷ Un mēs... Tagad mums ir pietiekami daudz vietas svētdienas skolas nodarbībām visiem vecumiem, un mēs vienkārši esam ļoti pateicīgi par šādu iespēju. Bija laiks, kad daži cilvēki ļoti vēlējas, lai būtu svētdienas skolas nodarbības, kur viņi varētu sūtīt savus bērnus. Tagad jūs...tagad tādas ir. Tāpēc tagad... Tāpēc, lūdzu, brauciet pie mums, ja jums nav draudzes, uz kuru iet.

⁸ Protams, ja jums ir laba draudze, uz kuru jūs ejat, kur tiek sludināts Evaņģēlijs un tā tālāk, nu, tad tā...tā ir tieši tāda pati grupa kā pie mums, tikai cita, saprotiet, citā vietā. Taču, ja jums nav tādas pastāvīgas draudzes un jūs...

⁹ Kā es saprotu, daži cilvēki ir pārbraukuši šurp no citām valsts daļām, lai šī kļūtu par viņu pastāvīgo draudzi. Un mēs, protams, esam ļoti priecīgi uzņemt jūs šeit pie Tā Kunga Vārda. Un es atceros, manuprāt, kad es devos prom, es jums pateicu, ka...ka tās kalpošanas, kas būs saistītas ar mani, notiks šeit, šajā lūgšanu namā.

¹⁰ Es vēl nezinu, ko tieši Tas Kungs ir sagatavojis man nākotnē. Es to atdošu Viņa rokās. Tā nav kaut kāda mānticība vai vēl kaut kas; vienkārši es gaidu dienu no dienas, lai Viņš mani ved turp, kur es varētu kalpot Viņam vēl labāk. Un, kad Viņš ar mani būs beidzis, es uzticos, ka Viņš uzņems mani Mājās mierā.

¹¹ Un es esmu ļoti pateicīgs par šīs draudzes cilvēku atsaucību. Kā man šonedēļ stāstīja Billijs, ka, manuprāt, katra ģimene no šī lūgšanu nama pie sevis kādu uzņēma. Viņi atvēra savas mājas un dzīves vietas un uzņēma cilvēkus, kuriem nebija kur palikt. Lūk, tā rikoja

isti kristieši.

¹² Bet dažas ģimenes izmitināja cilvēkus visos stūrīšos, kur vien varēja, lai cilvēkiem būtu kur pārnakšņot, jo tas bija ļoti grūts laiks kaut kāda...kaut kāda pasākuma dēļ, kurš notika sporta pasaulē, kaut kāds basketbols vai kaut kas tāds, un viesnicu numuri jau bija rezervēti.

¹³ Turklāt arī liela grupa no... Man šķiet, ka šajā mazajā draudzītē ir pārstāvēti aptuveni...ir pārstāvēti aptuveni divdesmit astoņi vai trīsdesmit štati, šeit, lūgšanu namā, neskaitot divas vai trīs valstis. Tāpēc... Tāda, lūk, neliela atmoda. Tāpēc tam vien ir vajadzīgs diezgan daudz vietas. Es zinu par..

¹⁴ Es šodien pajautāju dažiem cilvēkiem, sacīju: "Es skatos, ka šeit sanāksmēs ir diezgan maz cilvēku no Džefersonvilas."

¹⁵ Kāds atbildēja, sacīja: "Mēs nevaram tikt iekšā!" [Brālis Branhams un sanāksme smejas-Tulk.] Nu, tas arī viss. Lūk, kas par lietu. Kāds no policijas un pārējie gribēja atnākt uz sanāksmi, taču sacīja... (bija tāda saruna) ...sacīja, ka atbrauca, taču nevarēja tikt iekšā, ka ēka jau bija pilnībā pārbāzta jau krietnu laiku iepriekš, un viņi nevarēja iekļūt iekšā. Nu, varbūt vēlāk viņiem bija laiks, taču viņi neatnāca. Tāpēc... Cilvēki sabrauc no dažādām vietām. Tāpēc mēs esam ļoti pateicīgi.

¹⁶ Un tā, es nezinu. Vēlāk tam seko Septiņas Bazūnes, tā ir vēl viena svētrunu sērija. Bet Zimogos ir iekļauts praktiski viss. Sākumā mēs izskatījām draudzes periodus, jo tas bija pats...tas bija pats svarīgākais tajā laikā. Bet Zimogu atvēršana parāda, kur dodas Draudze un kā Viņa beigs. Lūk, un es domāju, ka Debesu Tēvs ir bijis ļoti žēlīgs pret mums, ļaujot mums ieraudzīt, kas mums pieder.

¹⁷ Un es pateikšu, lūk, ko (es šeit paskatījos vecos pierakstus, no kuriem es sludināju pirms daudziem gadiem): es vienkārši nācu un sludināju to, kas, manuprāt, bija pareizi, taču tas bija tālu no patiesības. Lūk, un visus šos Četrus Zimogus es izklāstīju apmēram divdesmit minūšu sprediķi, pilnīgi visu. Tos četrus jātniekus no Atklāsmes Grāmatas es saliku vienā kaudzē un sacīju: "Parādījās viens balts zirgs," sacīju, "tas droši vien ir agrīnais periods. Bet nākošais zirgs jāja ar badu," un tā tik uz priekšu. Taču, ak, kad Vārds patiešām tika atvērts, izrādījās, ka tam bija pavisam cita nozīme.

¹⁸ Tāpēc mums noteikti ir jābūt nomodā un jāgaida. Un varbūt tam bija jānotiek tieši šajā laikā. Varbūt ir pateiktas ļoti daudzas lietas, kurām citi cilvēki, iespējams, nepiekritis. Taču es ticu, ka tad, kad pienāks tas varenais atrisinājumu laiks un mēs satiksim mūsu Kungu, jūs ieraudzīsiet, ka tas bija pareizi. Tas...tas patiešām ir pareizi.

¹⁹ Tie cilvēki, kas nav vietējie, no citām vietām, atbraukuši no dažādiem štatiem un valstīm: es augsti vērtēju jūsu patiesumu, lai ceļotu visus to gabalus un ņemtu atvaļinājumu. Un dažiem no viņiem pat nebija pārnakšņošanas vietas! Es...es to zinu, jo dažiem no viņiem es varēju palīdzēt atrast vietu kur palikt. Nebija pat naudas ēšanai vai kam citam, tāpēc...un tik un tā ieradās, cerībā, ka tas viss kaut kā atrisināsies. Un ar tādu stipru ticību, ka, ja arī viņiem vajadzēs iztikt bez ēdiena un pat bez naktsmitnes, viņi tik un tā ar lielu vēlēšanos atbrauca, lai dzirdētu šos...kā notiek šīs lietas. Ziniet, tas ir ļoti drosmīgi! Un visi bija tik...uz visiem simts procentiem.

²⁰ Es tur satiku savu svaini, kas bija...mūrēja draudzes ķieģeļus un tā tālāk. Un es pateicu viņam, ka es ļoti novērtēju viņa darbu. Es neesmu mūrnieks un neko par to nezinu. Bet, kas ir pareizs stūris, vai tas ir taisni uzmūrēts, to nu es zinu.

²¹ Un viņš pateica: "Vai zini," sacīja, "neko tādu es isti neesmu redzējis, ka cilvēki strādātu kopā tik satīcīgi."

²² Brālis Vuds, brālis Robersons un visi bija savās vietās un tā tālāk, un tas brālis, kurš...kurš ierīkoja draudzē akustiku...tas ir, skaņas sistēmu un pārējo; viņi sacīja: "Viss bija pilnīgā kārtībā." Kad viņiem kaut kas bija vajadzīgs, uzreiz atradās cilvēks, kas to izdaris. Tāpēc tas ir.. Dievs ir visā tajā programmā. Mēs par to esam ļoti pateicīgi.

²³ Daudzi draudzē daudz ziedoja, lai palīdzētu, piemēram, mūsu brālis Dauhs un māsa Dauha, kuri sēž šeit, un daudzi citi, kas ļoti daudz ziedoja šim vajadzībām. Un man šķiet, ka šobrīd pilnīgi nekā netrūkst un par visu jau ir samaksāts. Tāpēc mēs par to esam ļoti pateicīgi.

²⁴ Atcerieties, tā ir jūsu draudze, jo jūs esat Kristus kalpi. Un tieši tāpēc tā ir uzcelta – atvērtas durvis, lai gatavotu Kristus kalpus un lai tie kalpi, kuri jau kalpo Kristum, nāktu un baudītu sadraudzību ar Jēzu Kristu. Un mēs gribam, lai jūs zinātu, ka ikviens ir laipni gaidīts.

²⁵ Lūk, un reizēm, kad jūs dzirdat, kā es, būdams zem svaidījuma, uzbrūku organizācijām, es...es ar to nedomāju jūsu ganu vai kādu citu brāli, māsu draudzē, tāpēc ka, galu galā, Dievam ir cilvēki pilnīgi visās organizācijās. Taču organizāciju Viņš nepieņem, Viņš pieņem individu no organizācijas. Un... Organizācijai ar to vispār nav nekāda sakara.

²⁶ Jo, kad cilvēki tik ļoti sasaistās ar organizāciju, viņi nespēj ieraudzīt neko vairāk par to, ko saka tā baznīca. Saprotat? Un tas noved pie tā, ka vairs nav sadraudzības ar citiem, un tā ir sistēma, kas Dievam nav patīkama, tā ir pasaulīga lieta, ko Dievs nav licis darīt.

²⁷ Tāpēc es ar to nedomāju kādu konkrētu cilvēku. Starp katoļiem, ebrejiem, lai kas arī viņi nebūtu, vai...vai metodistiem, baptistiem, prezbiteriešiem, jebkurā organizācijā, ārpus organizācijām, un no nekonfesionālajiem un visiem citiem – Dievam it visur ir Viņa bērni. Saprotat? Un es uzskatu, ka ļoti bieži viņi tur atrodas ar konkrētu mērķi – lai izstarotu Gaismu, izvelkot tos iepriekšnolemtos no visām vietām. Un...un tajā varenaajā dienā, tad mēs ieraudzīsim, ka Kunga Jēzus Kristus Draudze tiks sasaukta uz to vareno satikšanos gaisā, un mēs visi pacelsimies augšup, lai Viņu satiktu. Un es...es gaidu to stundu.

Jā, tik daudz ko vēl varētu pateikt!

²⁸ Un šovakar, šajā pēdējā, noslēdzošajā vakarā kā parasti visi ir.. Dziedināšanas dievkalpojumā es redzu, ka cilvēki ar cerību gaida, kad tiks izdarīts kaut kas varens, dziedināšanas dievkalpojumā, un tas padara viņus saspringtus, nervozus. Un es redzu to pašu šovakar – visi gaida cerībā ieraudzīt, kā... (un tā tas ir bijis katru vakaru) ...kad atvērsies šie Zīmogi.

²⁹ Tagad es gribu to izskaidrot tā pamatīgi. Katru reizi, katru reizi, kad šie Zīmogi nostājās vietā, viss, ko es par tiem biju domājis un biju lasījis citu cilvēku teikto, bija pretrunā tam, kas atnāca pie manis istabā.

³⁰ Un mans prāts tagad... Tieši tāpēc es šorīt novadiju dziedināšanas dievkalpojumu, jo mans cilvēciskais prāts tik ļoti attālinās no mana paša domāšanas veida. Es centos neiziet no istabas, nolaizdams aizkarus un ieslēgdams gaismu (šodien ir astotā diena), un pat nekāpu savā mašīnā, lai kaut kur aizbrauktu.

³¹ Man bija jāaizbrauc ar brāļiem uz banku, lai parakstītu dokumentus un visu ko tādu, saistībā ar naudu un pārējo, kas bija paņemts kredītā šim draudzes namam. Taču es...es uzreiz atgriezos un uzreiz ķēros pie izpētes.

³² Un neparastais tajā ir tas, ka pilnīgi neviens nav neko pateicis vai... Parasti cilvēki klauvējas, velk un dara visu ko citu. Bet nekā tāda vispār nebija. Tas ir vienkārši fenomenāli.

³³ Tur, kur es ēdu, pie brāļa Vuda, parasti tur ir pilns ar automašīnām. Un astoņi vai desmit cilvēki grasījās tajā laikā atbraukt pie viņiem ciemos, bet neviens no viņiem neatbrauca.

³⁴ Bet tajā ritā, es nekad neaizmirsīšu, kas notika tajā ritā – mūsu Pestītāja žēlastība pret Savu nogurušo, novārdzināto kalpu. Es atbildēju uz viena nabaga cilvēka jautājumu kā vien pratu, domādams, ka esmu atbildējis pareizi, kad pēkšņi bija sajūta, it kā es būtu kaut ko atņēmis bērniņam, es sajutu lielu nosodījumu un nezināju, kas par lietu. Un es nedomāju, ka varbūt (tā kā es steidzos, lai pagūtu novadīt dziedināšanas dievkalpojumu) kāds ir bezcerīgi slims un vajag par viņu nekavējoties palūgt. Un es pajautāju klātesošajiem. Pēc

pāris minūtēm tas tika atklāts. Un kāds sacīja: "Lūdzu, izlasi...izlasi to vietu vēlreiz," vai kaut kā tā. Un tajā brīdī es paņēmu to lapiņu un izlasīju vēlreiz, paskatījos, kas tajā rakstīts, un ieskatījos Grāmatā, un izrādījās, ka atbilde bija pavisam citādāka, uz to jautājumu, uz kuru es atbildēju. Saprotat?

³⁵ Es gribētu jums nodot, lūk, ko: kad atnāk pārdabiskais, tas ir Kristus prāts. Tu tik ļoti attālinies no savas personīgās domāšanas, ka tavš pašs prāts...es... Tas... Tu... Es ne... Neprasiet man to izskaidrot, jo es to nevaru. Saprotat? Es nespētu to izskaidrot. To nespētu neviens.

³⁶ Kā gan tas virs Elija varēja stāvēt uz tā kalna, atrazdamies Dieva Klātbūtnē, un izsaukt uguni no debesīm un uzreiz pēc uguns lietu? Un tad aizvērt debesis, un lietus nelija trīs gadus un sešus mēnešus, tad atgriezties un tai pat dienā izsaukt lietu? Un būdams zem tāda svaidījuma... Un aizveda un nogalināja četrsimt priesterus, bet pēc tam aizbēga uz tuksnesi, brēkdams par savu dzīvību kaut kādas sievietes draudu dēļ. Redzat? Jezabele, viņa nozvērējās, ka to nogalinās. Kaut arī tur bija Ahabs un visi pārējie, un viņi redzēja Dieva Klātbūtni un kā tiek izdarīts liels brīnums. Redzat? Viņa... Gars bija viņu atstājis. Bet ar savu fizisko domāšanu viņš pat nezināja, ko domāt. Saprotat? Viņš nespēja domāt pats par sevi.

³⁷ Un atcerieties, ka eņģelis viņu iemidzināja un deva viņam atpūsties, uzmodināja viņu, iedeva dažus plāceņus, tad atkal viņu iemidzināja, atpūtināja, un uzmodināja, un atkal iedeva viņam dažus plāceņus. Un mēs nezinām, kas notika ar to viru tajās četrdesmit dienās. Pēc tam viņš tika noslēpts kaut kādā alā, un Dievs viņu pasauca.

³⁸ Necentieties izskaidrot pārdabisko – to nevar izskaidrot. Saprotat? Vienīgais, kas ir jādara, ir vienkārši jāiet uz priekšu. Un es cenšos izskaidrot visu pēc iespējas labāk, taču turpmāk es...es domāju, ka vairāk es necentišos to darīt. Vai nu jūs pilnībā ticēsiet, vai arī nē. Un es...Vēlāk jūs sapratīsiet iemeslu.

Lūk, es cenšos būt godīgs. Dievs zina.

³⁹ Un tas jautājums šorīt, es centos atbildēt uz to, cik patiesi vien spēju. Es vienkārši izlasīju pirmo panta daļu, un tas bija...tas nebija pareizi. Taču Svētais Gars, saprazdams, ka es...mans prāts... Redziet... Paskatieties, kas notika pēdējās divās vai trīs dienās. Redziet, es...es nosaucu septiņus simtus...septiņus tūkstošus par septiņiem simtiem. Šorīt es centos... Un cilvēki to ievēroja, un tas parāda, ka jūs esat nomodā. Lūk, bija vēl gadījums, kad es centos pateikt "balodis", bet nosaucu to par jēru; bet es to uzreiz ievēroju. Un pēc tam, lūk, tam vienam, ko es neievēroju, Svētais Gars tam uzreiz pievērsa manu uzmanību.

⁴⁰ Tas ir divkārtšs apstiprinājums, ka tā visa ir taisnība. Viņi... Dievs ir nomodā par to, lai viss būtu pareizi. Tā tas ir. Viņš grib...Viņš grib, lai jūs zinātu, ka tā ir Patiesība.

⁴¹ Tieši Viņš ir Tas, kas to sūta, jo tas noteikti nebūtu... Es šeit mācījos tieši tāpat kā jūs. Tāpēc mēs... Es esmu ļoti pateicīgs par šīm zināšanām, ko tagad zinu par To Kungu un kādā stundā mēs dzīvojam, ka mēs dzīvojam pašā pēdējā laikā, pirms Draudzes aiziešanas.

⁴² Lūk, vienkārši... Mēs te aizrunājāties, tāpēc vienkārši vēlreiz paprasisim Viņa svētības Vārdam.

⁴³ Mūsu Debesu Tēvs, lūk, tuvojas tas varenais vakars, varenā stunda, kurā ir noticis kaut kas varens. Tas bija visapkārt cilvēkiem, un, Tēvs, es lūdzu, lai šovakar tas tiek darīts zināms cilvēku sirdis un prātā un nepaliktu nemazākās šaubu ēnas, lai viņi zinātu, ka Dievs joprojām ir Goda Krēslā un ka Viņš joprojām mīl Savu tautu, un ka jau tuvojas tā stunda, tā stunda, kuru ilgojas redzēt pasaule, jo tā vaid, ilgodamās pēc izpiršanas. Mēs redzam, ka stihijas ir gatavas pagriezt to atpakaļ sākotnējā stāvoklī.

⁴⁴ Mēs redzam, ka stihijas ir gatavas ievest Draudzi Kristus Klātbūtnē. Mēs redzam, ka Līgava iegūst apveidu, uzvelk kāzu drēbes, gatavojas. Mēs redzam, kā uzplaiksnī gaismas. Mēs zinām, ka mēs esam pie beigām.

⁴⁵ Debesu Tēvs, tagad, kad mēs gatavojamies sludināt jeb mācīt par šo ievērojamo, vareno notikumu, kas notika Godībā pirms kādiem diviem tūkstošiem gadu un tika parādīts varenajam, miļotajam apustulim Jānim (un šovakar mēs grasāmies par to runāt), lai tagad iznāk Svētais Gars Savā varenajā atklāsmes spēkā, lai atklātu mums to, ko Viņš vēlas, lai mēs zinātu, kā jau Viņš to ir darījis vairākus pēdējos vakarus. Mēs atdodamies Tev līdz ar šo Vārdu, Jēzus Vārdā. Āmen.

⁴⁶ Un tā, varbūt atveriet savas Bibeles, ja vēlaties. Tas ir pavisam iss pants, viens pants no Svētajiem Rakstiem, un tas ir pēdējais pants, kas atrodas...gribēju teikt, pēdējais Zimogs.

⁴⁷ Lūk, vakar vakarā mēs runājām par Sesto Zimogu.

⁴⁸ Pirmajā Zimogā mēs tikām iepazīstināti ar antikristu. Viņa laiks beidzās, un mēs ieraudzījām, kā viņš aizgāja.

⁴⁹ Dzīvā būtne jeb zvērs tika stādīts priekšā kā Dieva spēks, kurš iznāca vienlaikus ar antikrista spēku, lai ar to cinitos. Es nedomāju, ka kādam šajā jautājumā varētu būt kādas šaubas.

⁵⁰ Mēs ieraudzījām, ka uzreiz pēc tam (pēc draudzes laikmeta, kad dzīvās būtnes aizgāja, beidzās) mūsu priekšā atvērās pavisam cita aina – dzīvo būtnu vairs nebija. Saprotat? Bet tas parādīja virzību uz priekšu Lielo Bēdu periodā pēc tam, kad Draudze bija aizgājusi.

⁵¹ Cik ideāli tas sakrīt ar draudzes periodiem! Es neredzu, ka pat viena rakstu zīme, jebkas cits ideāli nesakrītu, pat periodi un pārējais, un laiki. Aizdomājieties par to. Tas parāda, ka to noteikti paveica Dievs. Cilvēka prāts nespētu to izprast.

⁵² Un turklāt mēs tagad redzam, ka tas...mēs... Kungs ļāva mums paņemt Rakstus, Svētos Rakstus, to, ko paredzēja Jēzus. Un vai tad mēs paši būtu to ieraudzījuši? Un, lūk, atnāk, atver un izskaidro. Savā sprediķī, uz to atbildēdams, Viņš pilnīgi precīzi parādīja Sešus no Zimogiem, bet Septīto Viņš izlaida. Redzat?

⁵³ Bet, kad bija atvērti tie Zimogi, Dievs (pievērsiet tam uzmanību), Viņš vispār nesāka atvērt nevienu simbolu no Septītā Zimoga. Redzat? Tas ir pilnīgs noslēpums pie Dieva. Ievērojiet. Tagad mēs izlasisim no Bibeles, no Septītā Zimoga. Tas ir Atklāsmes Grāmatas 8. nodaļā.

Kad atvēra septīto zīmogu, tad iestājās klusums debesīs kādu pusstundu.

⁵⁴ Tas arī ir viss, kas par to ir pateikts. Un tā, pievērsisim uzmanību...

⁵⁵ Es centīšos jūs pārāk ilgi neaizturēt, jo daudziem no jums šovakar vēl ir ceļš priekšā, ir jādodas mājās. Un es tomēr nolēmu šorit novadīt dziedināšanas dievkalpojumu, lai jūs varētu aizbraukt no rīta, lai jums nebūtu jāgaida. Un tagad mēs...

⁵⁶ Un arī man, man ir jābrauc uz...uz Tūsonu Arizonas štatā, kur es dzīvoju. Un... Tagad tur ir manas mājas. Bet pēc tam es...es gribu atgriezties atpakaļ uz šejieni, ja Dievs dos, apmēram... Ģimene grib atbraukt uz dažām dienām jūnija mēnesī. Lūk, un, iespējams, man tajā laikā izdosies satīties ar jums šeit dievkalpojumos.

⁵⁷ Mani nākamie ieplānotie dievkalpojumi būs Albukerkē, Ņūmeksikas štatā, manuprāt, tas būs devītajā, desmitajā un vienpadsmitajā datumā. Es būšu tur ceturtdien un lielajā piektdienā. Lūk, man vajadzēja tur vadīt visas sanāksmes, bet man jau bija citi plāni, kurus es līdz tam laikam nebūtu izdarījis. Tāpēc es novadišu ceturtdienas vakarā un piektdienas vakarā Albukerkē, Ņūmeksikā.

⁵⁸ Bet pēc tam...pēc tam nākamā drīzumā ieplānotā tikšanās (iespējams, mēs vēl isti nezinām) būs pie maniem labiem draugiem, pie grupas "Pusnakts sauciens" Sozerpainā, Ziemeļkarolīnas štatā.

⁵⁹ Tagad viņi tur klausās pa telefonu, un viņi sūtīja telegrammas, ziņojumus un tā tālāk, un šādi pietuvojās citai grupai Litlrokā, "Jēzus Vārds" ļaudim, pie kuriem man bija

sanāksmes pagājušajā vasarā restorānā "Cow Palace". Viņi pulcējas uz konferenci Litlokā, Arkanzasā. Un jau no pagājušā gada viņi ir lūguši vismaz vienu vakaru. O-o, viņi gribētu visu konferenci, bet viņi būtu gatavi kaut vai vienam vakaram. Tāpēc es viņiem pateicu (vēl isti nezinot, kā rīkoties), es pateicu, ka viņi var to izziņot "kā iespējamu". Pēc tam, nedaudz vēlāk viņi darīs to zināmu.

⁶⁰ Vai viņš tikko zvanīja? Jā. Labi. Ko tu saki? [Brālis saka: "Hotspringa."-Tulk.] Hotspringa, jā? Es kļūdiņos. ["Divdesmit ceturtajā."] Divdesmit ceturtajā... ["Maijā."] Maijā? [Kāds saka: "No divdesmit ceturta līdz divdesmit astotajam jūnijam."] No divdesmit ceturta līdz divdesmit astotajam jūnijam. Lūk, tas ir paziņots kā "iespējams", tas ir, ja tā būs Dieva griba. Saprotat? Es...

⁶¹ Lūk, kāpēc man patīk tā darīt. (Vēlāk jūs to uzzināsiet. Labi?) Kad es kaut kur braucu, es gribu būt kārtīgi pārliecināts un zināt, ka Dievs man lika tur doties. Un, ja kaut kur uzceļas ienaidnieks, tad es saku: "Es atrodos šeit Kunga Jēzus Vārdā, atkāpies!" Saprotat? Saprotat? Redziet, šādi tev ir pamats zem kājām. Saprotat? Kad Viņš tevi kaut kur sūta, Viņš par tevi parūpēsies. Saprotat? Bet, ja tu dodies pašpaļāvīgi, tad es nezinu, varbūt Viņa tur nebūs. Tāpēc es...es gribu būt tik pārliecināts, cik vien varu būt. Daudzas reizes es esmu gājis tur, kur Viņš man neteica iet, bet man patīk būt pēc iespējas pārliecinātākam. Lai Tas Kungs jūs visus tagad svēti.

⁶² Lūk. Un tā. Mēs redzam... Šeit ir tikai viens pants, tāpēc sākumā gribētos šeit izdarīt vēl kaut ko. Jūs ievērojāt, ka mēs izlaidām 7. nodaļu. 6. nodaļa beidzas ar Sesto...Sesto Zimogu. Taču starp Sesto Zimogu un Septīto Zimogu kaut kas notiek. Saprotat? Un tas ir tik...tik apbrīnojami ielikts tieši savā vietā, starp 6. un 7. nodaļu. Un tā, ievērojiet, ka 7. nodaļā...mēs redzam, ka starp 6. un 7. ir intervāls, intervāls starp Atklāsmes Grāmatas 6. un 7. nodaļu, un šis intervāls ir dots starp Sesto un Septīto Zimogu. Lūk, to nevar atstāt bez uzmanības. Ir ļoti svarīgi, lai mēs pievērsām uzmanību šim isajam laika posmam.

⁶³ Un tā, ņemiet vērā, ka pēc Atklāsmes Grāmatas 4. nodaļas Draudze ir prom. Pēc tam, kad ir izgājuši četri jātnieki, Draudze ir aizgājusi. Saprotat? Viss, kas notika ar Draudzi, notika līdz Atklāsmes Grāmatas 4. nodaļai. Viss, kas notika antikrista kustībā, turpinājās līdz 4. nodaļai, un Atklāsmes Grāmatas Ceturtajā Zimogā viss beidzās gan Kristum, gan antikristam. Un antikrists nonāk līdz savai iznīcībai ar savu armiju; un Kristus atnāk ar Savu armiju.

⁶⁴ Tā ir sena kauja, kas sākās jau sen, pirms vēl sākās laiks. Un pēc tam viņi bija...sātans un viņa eņģeļi tika nomesti, un tad viņi atnāca uz zemi. Un ciņa atkal iedegās, jo Ieva salauza barjeru, kas viņu sargāja, Dieva Vārda apsardzību. Un no tā briža sātans guva uzvaras kaujā pret Dieva Vārdu, jo viens no Viņa padotajiem, tas vājākais, atteicās no aizsardzības. Un tieši tā viņš ir uzvarējis kauju katru reizi – tas bija tāpēc, ka kāds no Viņa padotajiem atteicās no Vārda aizsardzības.

⁶⁵ Un šajā pēdējā draudzes periodā viņš to ir izdarījis caur organizētajām sistēmām. Tas nozīmē, istā, patiesā, svētā dzīvā Dieva draudze ar melīgo jātnieku nepieņēma Vārdu un aizveda draudzi no Vārda uz dogmu.

⁶⁶ Un tā, cik daudzi zina, ka Romas katoļu baznīca ir uzcelta uz dogmas? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Vai viņi to atzīst? – Absolūti. Protams! Protams, viņi to atzīst. Tas vispār nav... Katoļu baznīca, viņi it nemaz par to neapvainosies, jo viņi to zina. Viņi te pavisam nesen pievienoja vienu jaunu dogmu – ka Marija tika augšāmcelta. Vai atceraties, tas bija pirms dažiem gadiem, pirms kādiem desmit gadiem? Cik daudzi to atceras? ["Āmen."] Avizēs tur... Protams. Saprotat? Visur. Jauna dogma. Redziet, tas viss ir dogma, nevis Vārds. Saprotat?

⁶⁷ Nesen pārrunās viens priesteris sacīja: "Branhama kungs," viņš sacīja, "Dievs atrodas Savā Draudzē."

Es sacīju: "Dievs ir Savā Vārdā."

Viņš sacīja: "Mums nevajadzētu strīdēties."

⁶⁸ Es sacīju: "Es nestrīdos. Es vienkārši izsaku apgalvojumu. [Brālis Branhams iesmejas-Tulk.]

Dievs ir Savā Vārdā. Tā tas ir. 'Ja kāds no Tā kaut ko atņems vai Tam pieliks...' tā ir teikts Vārdā."

⁶⁹ Viņš sacīja: "Nu, Dievs taču ir devis...Kristus deva Savai Draudzei varu un pateica viņiem, ka viss, ko viņi saistīs uz zemes, tas būs saistīts Debesīs, un ka..."

Es sacīju: "Tā tik tiešām ir Patiesība."

⁷⁰ Viņš sacīja: "Mums ir...balstoties uz šo principu, mums ir vara atlaist grēkus."

⁷¹ Un es sacīju: "Ja jūs darīsiet to tā, kā tas tika dots Draudzei un kā viņi to darīja, tad es tam piekritu. Ja tā, tad, lūk, ir ūdens, lai kristītos Jēzus Kristus Vārdā, lai dabūtu grēku piedošanu. Nevis, ka kāds jums saka, ka jūsu grēki ir piedoti." Saprotat? Saprotat? Tieši tā.

⁷² Paskatieties uz Pēteri Vasarsvētku dienā, viņam bija atslēgas. Atcerieties, viņam ir tās atslēgas, par kurām viņi tik runā. Un tie viri sacīja: "Brāļi, ko lai mēs darām, lai izglābtos?"

⁷³ Pēteris sacīja: "Nožēlojiet visi savus grēkus un tieciet kristīti Jēzus Kristus Vārdā," (kādeļ?), "lai jūs saņemtu grēku piedošanu, un tad jūs saņemsiet Svētā Gara dāvanu. Jo šis solījums ir dots jums un jūsu bērniem, un visiem, kas vēl ir tālu, ko Tas Kungs mūsu Dievs pieaicinās." Pareizi. Tāpēc tas atrisina šo jautājumu uz visiem laikiem. Viss ir nokārtots. Ar to pietiek.

⁷⁴ Lūk, taču, redziet, atnāca antikrists, kā mēs to attēlojām un parādījām. Kāda varena atklāsme! Ak vai! Un padomā tikai, visus šos gadus mēs redzējām, kā tas viss turp arī virzījās. Un tas ir absolūti un tieši TĀ SAKA TAS KUNGS.

⁷⁵ Lūk, un šeit mēs redzam šo intervālu starp starp 6. un 7. nodaļu. Un tā, Atklāsmes Grāmatas 7. nodaļā ir...atklājas notiekošais. Tas nav šeit uzrakstīts vienkārši tāpat. Tas nav šeit ielikts vienkārši nejauši. Saprotat? Šī nodaļa šeit atrodas ar konkrētu mērķi, un tieši atklāsme ir tā, kas kaut ko atklāj. Paskatieties, cik noslēpumaini un cik matemātiski tā iederas Rakstos! Saprotat? Precīzi.

⁷⁶ Vai jūs ticat Dieva matemātikai? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Ja nē, tad jūs noteikti nomaldīsieties...jūs noteikti nomaldīsieties Vārdā. Ja sāksiet likt četriniekus vai sešiniekus, vai vēl kaut ko matemātisko vārdu vietā, kas iet noteiktā secībā, tad jums noteikti izveidosies bilde, kurā govs ēdis zāli kaut kur koka galotnē. Jūs noteikti aiziesiet kaut kur greizi, tāpēc ka Dievs ne...viss Viņa Vārds ir pilnīgā saskaņā ar...ar matemātiku. Tieši tā. Absolūti, pilnīgi! Nav neviena cita literāra darba, kas būtu tā uzrakstīts kā šis – tik pilnīgi matemātiski.

⁷⁷ Lūk, 8. nodaļa tikai atver Septītā Zīmoga ainu...ainu, kur nekas vairāk nav atklāts. Un tā, Septītajā Zīmogā nav atklāts nekas. Nu, tam nav nekāda sakara ar Atklāsmes Grāmatas 7. nodaļu. Šī Septītā Zīmoga atklāšanās ir pilnībā bezvārdu.

⁷⁸ Un, ja vien man būtu laiks (es pamēģināšu ar vairākiem piemēriem), tad es jums parādītu, ka par šo Septīto Zīmogu tiek runāts jau no pašas 1. Mozus grāmatas. No pašā sākuma, 1. Mozus grāmatā šis Septītais Zi...šie zīmogi vienmēr virzījās.

⁷⁹ Vai jūs atceraties, kā šorit mēs izskatījām tās lietas? Un esiet vērīgi, kas notiks šovakar, un jūs redzēsiet, ka tad, kad aiziet līdz tam Septītajam Zīmogam, tas uzreiz apstājas. [Brālis Branhams uzsit gaisā knipjus-Tulk.] Jā.

⁸⁰ Kad pats Jēzus Kristus runāja, stāstīdams par pēdējo laiku, kad Viņš pārstāstīja visus Sešus Zīmogus, un, kad Viņš aizgāja līdz Septītajam, Viņš apstājās. Lūk, lūdzu. Redzat? Tas ir kaut kas varens.

⁸¹ Un tā, tagad mēs šeit nedaudz parunāsim par šo 7. nodaļu, lai, tā teikt, aizpildītu to vietu starp Sesto un Septīto Zīmogu. Jo tas šobrīd ir vienīgais materiāls, no kura mums atsperties, šis Sestais Zīmogs...starp Sesto un Septīto Zīmogu ir Israēla izsaukšana.

⁸² Lūk, šeit sēž daudzi brīnišķīgi mani draugi no Jehovas lieciniekiem, kuri visi ir...jeb tādi ir bijuši. Varbūt daži no viņiem joprojām ir Jehovas liecinieki. Taču viņi...tas ir, Rasela

kungs vienmēr sauca tos simtu četrdesmit četrus tūkstošus par pārdabisko Kristus Līgavu. Saprotat? Viņi... Tas nav pareizi.

⁸³ Tam nav vispār nekāda sakara ar draudzes laikmetu. Tas pilnīgi noteikti ir Israēls. Lūk, pēc maza brītiņa mēs izlasisim. Un tā, šis intervāls starp sesto...starp Zīmogiem – tā ir simtu četrdesmit četru tūkstošu ebreju izsaukšana un apzīmogošana, kas tiek izsaukti Lielo Bēdu periodā pēc tam, kad Draudze jau ir aizgājusi. Saprotat? Tam nav vispār nekāda sakara ar draudzes periodu. Ak, tie ir izsauktie, un tas ir pilnībā saskaņā ar Rakstiem! Pēdējās Daniēla trīssarpus nedēļas, kas ir piešķirtas Daniēla tautai. Saprotat? Nevis pagāniem, bet Daniēla tautai, bet Daniēls bija ebrejs.

⁸⁴ Un tā, skatieties, Israēls...Israēls tic tikai saviem praviešiem un...ja vien tie ir apstiprināti.

⁸⁵ Un nevienā draudzes periodā, sākot ar pirmo apustulisko Draudzi, protestantu draudzei nebija neviena pravieša. Nosauciet man tādu un parādiet to man. Nekad! Agrīnajā apustuliskajā periodā bija viens vārdā Agabs, kurš bija apstiprināts pravietis. Taču, kad pagāni ienāca Dieva mantojumā un Pāvils pievērsās pagāniem (pēc tam, kad Pēteris, kā mēs izlasījām vakardien, saņēma no Tā Kunga, ka Viņš no pagāniem ņems tautu Savam Vārdam, Savu Līgavu), kopš tā laika vēstures lappusēs vairs neparādās neviens pagānu pravietis. Vienkārši paši izskatiet vēsturi un noskaidrojiet. Kāpēc? – Tas būtu bijis tieša pretrunā Vārdam. Precīzi.

⁸⁶ Kad iznāca pirmais, tā bija lauva – tie bija pravieši, Vārds.

Iznāca nākamais, tas bija smags darbs, upuris.

Iznāca nākamais, tā bija cilvēka gudrība.

⁸⁷ Taču mums ir apsolīts, ka pēdējā dienā tas atkal atgriezīsies Draudzē, lai izlabotu visu, kas bija sagrozīts, neievērots, neizdarīts, atstāsts neizdarīts. Šeit taču ir paredzēts, ka septītā eņģeļa vēstījums piepildīs Dieva noslēpumus. Un toreiz mēs to visu izskatījām. Mēs redzam, ka tas pilnībā saskan ar Rakstiem. Lūk, kāds ir iemesls.

⁸⁸ Bet vai jūs varat iedomāties, kā šis cilvēks parādīsies uz skatuves? Kad viņš parādīsies, atcerieties, tas būs tik necili un tamlīdzīgi, ka draudzes to vispār nepamanīs. Un vai jūs varat iedomāties, ka draudzes, kas joprojām ir pakļautas reformatoru tradīcijām, kādreiz spētu pieņemt pravieti no Dieva, kurš kategoriski iestāsies pret viņu mācībām un organizācijām?

⁸⁹ Cik man zināms, ir tikai viens cilvēks, kas varētu to piepildīt, tikai viens Gars, kāds ir bijis uz zemes. Tas būtu...tas noteikti būtu Elija viņa laikā. Un ir pareģots, ka tieši tā arī būs, jo tas taču ir Kristus Gars.

⁹⁰ Kad atnāca Kristus, Viņš bija pati pilnība. Viņš bija Pravietis. Viņš bija praviešu Dievs. Saprotat? Saprotat?

⁹¹ Kristus. Paskatieties, kā viņi ienida Viņu. Taču Viņš atnāca tieši tā, kā par Viņa atnākšanu sacīja Vārds. Taču, tā kā Viņš bija Pravietis, viņi zaimodami pazaudēja Dieva Valstību, saukdami Dieva Garu, kurš veica atpazīšanu un līdzīgas lietas, par "nešķistu garu", sacīdami, ka Viņš ir...Viņš ir zilnieks jeb velns. Bet tas ir...

⁹² Zilnieks ir velns, saprotiet, velna gars. Noteikti. Vai jūs to zinājāt? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Pilnīgi noteikti. Zilēšana ir pravieša atdarināšana, kas Dieva priekšā ir absolūta zaimošana.

⁹³ Tagad skatieties. Aicināti pilnīgā saskaņā ar Svētajiem Rakstiem par Daniēla pēdējiem trīssarpus gadiem.

⁹⁴ Ievērojiet, Israēla ticīgajiem...ticīgajiem Vecajā Derībā ir pateikts ticēt saviem praviešiem tikai pēc tam, kad tas pravietis būs apstiprināts. "Ja jūsu vidū ir kāds garīgs vai pravietis, tad Es, Tas Kungs, tavš Dievs, atklāšos viņam un runāšu viņam parādībās, caur

sapņiem, skaidrošu sapņus." Ja kāds ir redzējis sapni, pravietis būs spējīgs to izskaidrot. Un, ja...ja viņam būs vizija, viņš to izstāstīs. "Es viņam atklāšos, caur parādībām un sapņiem Es atklāšos viņam. Un, ja tas, ko viņš saka, piepildīsies, tad klausiet to pravieti, jo Es esmu ar viņu. Ja tas nepiepildās, tad nebistieties no viņa." Jā. Tā tas ir. Ejiet prom, vienkārši atstājiet viņu. Saprotat? Bet tas...

⁹⁵ Israēls tam ticēs vienmēr. Vai tad jūs neredzat? Kāpēc tā? (Lūk, es gribu, lai jūs šo mācību šovakar labi atceraties.) Kāpēc? Tāpēc ka tā ir Dieva pavēle viņiem.

⁹⁶ Nav svarīgi, cik daudz brošūru tur var aizvest un izplatīt pagāni. Nav svarīgi, cik daudz jūs braukājat pa Izraēlu ar Bibliu padusē, pierādot *to, to* un vēl *to*; viņi pieņems tikai un vienīgi pravieti. Pilnīgi pareizi. Jo tikai pravietis varētu paņemt dievišķo Vārdu un ielikt To istajā vietā, un būt apstiprināts pravietis – tam viņi noticēs. Pareizi.

⁹⁷ Reiz es runāju ar vienu ebreju šeit Benton-Hārborā, kad tas Džons Rajens, kas teju vai visu dzīvi bija akls, atguva redzi. Viņi aizveda mani uz turieni, uz to "Dāvida namu". Un iznāca tas rabīns ar garu bārdu. Viņš pajautāja: "Kādā varā tu iedevi Džonom Rajenam viņa redzi?"

Es atbildeju: "Jēzus Kristus, Dieva Dēla Vārdā."

⁹⁸ Viņš sacīja: "Dievam nevar būt nekādu Dēlu!" Redzat? Un viņš sacīja: "Jūs taču nevarat sagriezt Dievu trīs gabaliņos un tad iedot Viņu ebrejam. Jūs no Viņa uztaisāt trīs Dievus, jūs taču esat istu pagānu bars!"

⁹⁹ Es sacīju: "Es nedalu Viņu trīs daļās." Sacīju: "Rabīn, vai tad tas nebūtu divaini, ja jūs ticētu, ka viens no jūsu praviešiem ir pateicis kaut ko nepareizu?"

Viņš sacīja: "Mūsu pravieši nav pateikuši neko nepareizu."

Es sacīju: "Par ko ir teikts Jesajas 9:5?"

Viņš sacīja: "Par Mesiju."

¹⁰⁰ Es sacīju: "Tādā gadījumā Mesija būs Cilvēks-Pravietis. Vai pareizi?"

Sacīja: "Jā, ser. Tā tas ir."

¹⁰¹ Es sacīju: "Parādiet man, kur Jēzus to nebūtu piepildījis." Viņš sacīja... Es sacīju: "Kāds sakars ar Dievu būs šim Mesijam-Pravietim?"

Viņš sacīja: "Viņš būs Dievs."

Es sacīju: "Tieši tā. Tagad jūs to redzat Vārdā."

¹⁰² Dievs ir mans liecinieks, tas ebrejs tur stāvēja un asaras ritēja pa viņa vaigiem, sacīja: "Es paklausīšos tevi kādreiz vēlāk."

Es sacīju: "Rabīn, vai jūs tam ticat?"

¹⁰³ Bet viņš sacīja: "Paklausies," viņš sacīja, "Dievs var no šiem akmeņiem radīt Ābrahāmam bērnus." Es sapratu, ka viņš man citē no Jaunās Derības.

Es sacīju: "Pareizi, rabīn! Un tagad, kā tad ar to?"

¹⁰⁴ Viņš sacīja: "Ja es to sludinātu, tad es būtu tur lejā," (jūs zināt, ka viņu ēka atrodas tur uz kalna), "būtu tur lejā uz ielas, ubagodams maizei."

¹⁰⁵ Es sacīju: "Es labāk atrastos tur lejā un ubagotu savai maizei." Ebrejiem, jūs zināt, joprojām ir nauda. Saprotat? Saprotat? "Es labāk..." Bet viņa uzvārds ar zelta... Es sacīju: "Labāk es tur lejā ēdišu sālītus sausiņus un dzeršu ūdeni no upes, bet zināšu, ka es esmu saskaņā ar Dievu un uzticīgs, nevis atradišos šeit, kur mans uzvārds ir uzrakstīts uz šīs ēkas ar, lūk, tādiem zelta burtiem, bet zinot, ka es esmu tālu no Dieva. To nu es zinu." Viņš pārstāja mani klausīties, viņš iegāja iekšā.

¹⁰⁶ Taču tieši tā tas ir. Dievu nevar sadalīt divās vai trīs daļās, nosaucot par Tēvu, Dēlu un Svēto Garu, un uztaisīt trīs dievus – neko tādu ebrejam jūs neiedosiet. Jo pats Viņa bauslis saka: "Tev nebūs turēt citus dievus Manā priekšā. Es esmu Kungs, tavš Dievs." Ko sacīja Jēzus? – Jēzus sacīja: "Klausies, Israēl, Es esmu Tas Kungs, tavš Dievs, viens vienīgs Dievs." Nevis trīs, viņi nekad to nepieņems. Nē. Neviens pravietis nekad nerunās par trīs dieviem. Nē, it nekur. Jūs nekad neko tādu nedzirdēsiet. Nē. Tas ir pagānisms un elkdievība – lūk, no kurienes tas nāk. Tieši tā.

¹⁰⁷ Skatieties. Taču šie pravieši atnāks. Un turklāt... Tie ir pravieši no Atklāsmes Grāmatas 11. nodaļas. Mēs no turienes kaut ko lasījām. Es gribu, lai jūs to izlasāt, kad iedziļināties, klausīsieties lentes un tamlīdzīgi. Tie nebūs nekas cits kā pravieši, kuri ir apstiprināti ar pravieša zīmi. Tad Israēls tajā klausīsies.

¹⁰⁸ Tagad es vēršos pie maniem draugiem no Jehovas lieciniekiem: atcerieties, ka tiem simtu četrdesmit četriem tūkstošiem nav nekāda sakara ar Līgavu. To neapstiprina neviena Svēto Rakstu vieta. Tieši tā. Tie nav viņi. Tie ir ebreji, izredzētie, kuri tiks izsaukti Daniēla septiņdesmit nedēļu pēdējos trīsarpus gados.

¹⁰⁹ Lūk, tas ir... Es...es visu laiku citēju ne tik daudz jums šeit, bet, saprotiet, cilvēki...šīs lentes iet uz visurieni. Saprotat? Un jūs to saprotat. Jūs dzirdat, ka es visu laiku citēju un citēju. Tas ir domāts tam.

¹¹⁰ Skatieties. Tagad jūs saprotat, kāpēc viņiem vajadzēja padarīt aklus... Vai jūs atceraties, kāpēc viņiem...Jēzum...tas ir, Dievam vajadzēja padarīt ebrejus aklus, lai tie neatpazītu Jēzu? Ja viņi zinātu, ja vien viņi zinātu, ka tas...redzot, kādu Viņš zīmi padarīja, ja viņi būtu atradušies pareizajā stāvoklī, kādā viņi toreiz bija zem likuma, kad Dievs deva viņiem pavēli attiecībā uz pravieti, un ieraudzītu, ka tieši to izdarīja Jēzus, tad viņi būtu pateikuši: "Tas ir Mesija." Kāpēc tad tā notika?

¹¹¹ Tie cilvēki tajā laikā, kuru vārdi bija ierakstīti Jēra Dzīvības Grāmatā (Viņa apustuļi un pārējie), viņi to ieraudzīja un atpazīna.

¹¹² Kāpēc tad pārējie neatpazīna? Saprotiet, viņi bija padarīti akli. Viņi nespēja to ieraudzīt. Viņi to joprojām neredz. Un viņi to neredzēs, līdz vienā brīdī nepiedzims kā tauta. Tas...

¹¹³ Vārds nevar nepiepildīties. Atcerieties, Vārds nevar nepiepildīties. Nav svarīgi, cik daudz mums ir sajūtu, lai kas arī nenotiktu, šis Vārds nekādi nevar nepiepildīties. Būs tieši tā, kā Dievs to ir pateicis. Saprotat? Un tā, mēs saprotam, ka tam visam ir jānotiek.

¹¹⁴ Un tieši tāpēc viņi neatpazīna Jēzu, lai gan Viņš pilnībā parādīja, ka Viņš ir Pravietis.

¹¹⁵ Pat tā necilā samariete, kas stāvēja tur pie akas... Viņš nekad nebija bijis Samarijā, Viņš vienkārši devās turp, sacīdams, ka Viņam ir jāiet tajā virzienā, un Viņš turp devās. Un tur bija tā sieviete. Un viņa tajā stāvoklī, kādā viņa bija, bija spējīgāka pieņemt Evaņģēliju, nekā tie reliģiskie priesteri un pārējie tajā laikā. Samariete pieņēma Viņu. Protams. Lūk, redzat?

¹¹⁶ Tomēr neskatoties uz to, ka visi viņu noraidīja, viens no viņu lielākajiem vīriem atzina, ka viņi zināja, ka Viņš ir Dieva sūtīts skolotājs.

¹¹⁷ Es nesen runāju ar vienu no visbrīnīgākajiem ārstiem dienviņu štatos viņa kabinetā. Viņš ir ļoti labs speciālists Luisvilā, ļoti galants cilvēks. Un es viņam pateicu, sacīju: "Dakter, es gribu jums kaut ko pajautāt."

Viņš sacīja: "Labi."

¹¹⁸ Es sacīju: "Es esmu ievērojis jūsu medicīnisko zīmi, nūju. Uz tā ir čūska, kas ir apvijusies ap nūju. Ko tas nozīmē?"

Viņš sacīja: "Es nezinu."

¹¹⁹ Un es sacīju: "Lūk, ko tas nozīmē: tas bija Dievišķās dziedināšanas simbols; kad

Mozus pacēla vara čusku tuksnesī, saprotiet, tas bija tikai simbols, tikai istā Kristus simbols."

¹²⁰ Lūk, šodien medicīna ir Dievišķās dziedināšanas simbols. Un, kaut arī daudzi no viņiem tam netic, isteni labi ārsti tam tic. Kaut arī daži no viņiem tam netic, taču šī emblēma, kuru viņi ir uzlikuši, pati par sevi liecina par visuvarenā Dieva spēku, vai nu viņi tam grib ticēt vai nē. Saprotat? Tā tas ir. Uz medicīnas emblēmas ir attēlota vara čuska, kas karājas uz mieta.

¹²¹ Un tā, pievērsiet uzmanību tiem ebrejiem. Uz to cilvēku acīm bija akluma zviņas. Viņi...viņi neko neko nevarēja ar to iesākt, tās tur bija, un uzlicis tās bija Dievs. Un tās uz viņu acīm būs līdz tam laikam, līdz pie viņiem atnāks tie apsotie pravieši. Variet sūtīt misionārus, variet darīt visu, ko vien vēlaties – Israēls neatgrieziesies no grēkiem, kamēr uz skatuves neparādīsies tie pravieši, bet tas notiks pēc pagānu Draudzes Aizraušanas.

¹²² Tāpat kā vērša periods nevarētu pieņemt lauvas saucienu, jo Dievs bija pateicis Savā Vārdā, ka iznāca tieši vērša Gars. Bet reformatoru periodā iznāca cilvēks. Saprotat? Jūs tikai...

¹²³ Tikai tā jūs...viņi spēs to pieņemt. Tas... Bet šobrīd viņi tur ir padarīti akli. Tas arī viss.

¹²⁴ Tagad skatieties: taču pienāks laiks, kad ar pagāniem viss būs paveikts. Tur bija koks, kura saknes bija no ebrejiem, un tas tika nocirsts, un pagāni tika iepotēti – mežonīgais eļļas koks, un tas nes savus augļus. Lūk, kad pagānu Līgava tiks nocirsta (tas Līgavas koks, par kuru es stāstīju) un pacelsies augšup Dieva Klātbūtnē, Dievs aizmēzis tos neticīgos pagānus maliņā (guļošo jaunavu) un no jauna veiks iepotēšanu. Viņš to ir apsotījis izdarīt.

¹²⁵ Bet līdz tam laikam jums vienkārši ir jāzina, kur... Ja jūs zināt, kur jūs dodaties, tad labi. Ja jūs to nezināt, nu, tad jūs maldāties tumsā.

¹²⁶ Un tā. Lūk, kad tiks pievērsti ebreji – tajā periodā. Tāpat kā draudzes periodos, pateicoties svaiditā apsotijuma spēkam, viņi pieņems Kristu, lūk, taču tikai pēc tam, kad viss būs beidzies ar pagāniem. Tagad mēs redzam, kādu vēstījumu sludinās tie divi pravieši no Atklāsmes Grāmatas 11. nodaļas. Tagad jūs skaidri redzat, ko tieši viņi darīs. Jo tas atlikums jeb tie simtu četrdesmit četri tūkstoši iepriekšnoņemto saņems Dieva Zimogu.

¹²⁷ Vienkārši izlasīsim. Tagad klausieties ļoti uzmanīgi, es gribu, lai jūs lasāt kopā ar mani, ja vien varat, jo es atsaukšos uz to pēc kāda brītiņa. 7. nodaļa, tā atrodas starp Sesto un Septīto Zimogu.

Pēc tam... Pēc tam ...(pēc šiem Zimogiem)

¹²⁸ Tika palaists vaļā Sestais Zimogs, un tas ir Lielo Bēdu periods. Vai tagad visi to saprot? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Tika palaists vaļā Sestais Zimogs, un sākās Lielās Bēdas.

Pēc tam... Pēc tam es redzēju četrus eņģelus stāvam četros zemes stūros, turot četrus zemes vėjus, lai vėjš nepūstu ne pār zemi, ne jūru, ne pār kādu koku. (Četri eņģeļi!)

Un es redzēju citu eņģeli uzkāpjām no saules lēkta puses. Viņš turēja dzīvā Dieva zīmogu; viņš sauca skaņā balsī četriem eņģeļiem, kam bija dots maitāt zemi un jūru:

Nesamaitājiēt zemi, ne jūru, ne kokus, kamēr mēs apzīmogosiēt mūsu Dieva kalpus...

¹²⁹ Nevis Līgavu, bet "kalpus". Nevis dēlus, bet "kalpus". Israēls vienmēr ir bijis Dieva kalps. Draudze ir dēli, redziēt, caur dzimšanu. Israēls ir Viņa kalps. Paskatieties, tā tas ir visur, vienmēr. Ābrahāms bija Viņa kalps. Mēs neesam kalpi. Mēs esam bērni, dēli un meitas. Jā.

...mūsu Dieva kalpus uz viņu pierēm.

- 130 Tagad skatieties.
*...mūsu Dieva kalpus uz viņu pierēm.
 Tad es dzirdēju apzīmogoto skaitu:...*
- 131 Tagad es gribu, lai jūs klausāties uzmanīgi, ko mēs par tiem lasīsim.
...simts četrdesmit četri tūkstoši bija apzīmogoti no visām Israēla bērnu ciltīm.
- 132 Viņš tās šeit precīzi nosauc. Gadījumā, ja šeit kāds joprojām uzskata, ka briti ir cēlušies no zudušajām Israēla ciltīm, paklausieties, kā tas šeit tiek atspēkots. Saprotat?
No Jūdas cilts divpadsmit tūkstoši apzīmogoti (nosaukti par cilti), no Rūbena cilts divpadsmit tūkstoši, no Gada cilts divpadsmit tūkstoši.
- 133 Paskatieties...paskatieties tagad uz šīm ciltīm.
*No Ašera cilts divpadsmit tūkstoši, no Naftaļa cilts divpadsmit tūkstoši, no Manases cilts divpadsmit tūkstoši,
 no Simeona cilts divpadsmit tūkstoši, no Leviņa cilts divpadsmit tūkstoši, no Isašara cilts divpadsmit tūkstoši,
 no Zebulona cilts divpadsmit tūkstoši, no Jāzēpa cilts divpadsmit tūkstoši, no Benjamīna cilts divpadsmit tūkstoši apzīmogoti.*
- 134 Lūk, tur ir divpadsmit ciltis, divpadsmit tūkstoši no katras cilts. Cik ir divpadsmit reiz divpadsmit? [Sanāksme saka: "simtu četrdesmit četri tūkstoši."-Tulk.] Simtu četrdesmit četri tūkstoši. Tagad skatieties. Viņi visi bija no Israēla ciltīm. Tagad skatieties:
Pēc tam...
- 135 Lūk, te parādās cita grupa. Līgava jau ir aizgājusi, mēs to zinām. Taču paskatieties, kā parādās šī grupa.
*Pēc tam es redzēju, un raugi: liels pulks, ko saskaitīt neviens nevarēja, no visām tautām, no ciltīm, tautībām un valodām stāvēja goda krēsli priekšā un Jēra priekšā, apģērbti baltās drēbēs un ar palmu zariem rokās un
 sauca skaņā balsī: "Pestīšana pieder mūsu Dievam, kas sēd goda krēslā, un Jēram."
 Visi eņģeļi stāvēja ap goda krēslu, ap vecajiem un dzīvajām būtnēm un metās uz sava vaiga goda krēsla priekšā un lūdza Dievu, sacīdami:
 "Āmen, teikšana un slava, gudrība un pateicība, gods, vara un spēks mūsu Dievam mūžu mūžos! Āmen!"
 Tad viens no vecajiem...*
- 136 Lūk, šeit viņš stāv vecaju priekšā, kā mēs viņu redzējām visos Zīmogos.
Tad viens no vecajiem sacīja man: "Tie, kas ģērbti baltās drēbēs, kas viņi..."
- 137 Lūk, būdams ebrejs, Jānis atpazīna savu tautu, viņš ieraudzīja viņus kā ciltis. Vai pareizi? Viņš atpazīna un nosauca ikvienu no ciltīm.
- 138 Taču šeit, kad viņš ierauga šos, viņš ir tāds kā apjucis. Un vecajs to zina, tāpēc tas saka:
"Tie, kas ģērbti baltās drēbēs, kas viņi un no kurienes viņi nākuši?"
- 139 Tagad atbild Jānis:
Es viņam atbildēju: "Mans kungs, tu to zini!"

140 Jānis viņus nepazīna – no visām ciltīm, valodām un tautām.

Un viņš man sacīja: "Šie ir..."

Un viņš man sacīja: "Šie ir tie, kas nākuši no lielām bēdām (citiem vārdiem, Lielo Bēdu periods) un savas drēbes mazgājuši un tās balinājuši Jēra asinīs.

Tāpēc tie ir Dieva goda krēsla priekšā un kalpo Viņam dienām un naktīm Viņa templī, un Tas, kas sēd goda krēslā, mājās pie viņiem.

Tiem vairs nebūs bada, tiem vairs neslāps, ne saule, ne cits kāds karstums tos nespiedīs,

jo Jērs, kas pašā vidū, goda krēsla priekšā, tos ganīs un tos vedīs pie dzīvības ūdens avotiem, un Dievs nožāvēs visas asaras no viņu acīm."

141 Tagad mēs atvērsim...ķersimies klāt Zimogam.

Vai ievērojāt? Viņi bija...no sākuma runa bija par Israēlu.

142 Bet pēc tam mēs ieraugām attirito draudzi, nevis Līgavu, bet draudzi, kas ir attirīta caur bēdām (saprotat?), kā viņa šeit parādās, milzīgs daudzums īsti patiesu siržu, kas atnāca no Lielajām Bēdām. Tā nav Draudze – Viņa aizgāja jau sen, Līgava. Bet tā ir draudze.

143 Un tā, nedaudz vēlāk mēs redzēsim, kā Jēzus runās par Troni un kā katrs būs tiesā.

144 Lūk, te mēs ieraugām, ka šie cilvēki tika apzīmogoti ar dzīvā Dieva Zimogu (vai pareizi?), tie ebreji. Kas tad ir dzīvā Dieva Zimogs?

145 Lūk, es nesaucu nekādus...lai nevienam neapvainotu. Es vienkārši stāstu. Saprotat? Bet jūs zināt, ka daudzi teologi, kuri par to raksta, savos darbos apgalvo, ka Līgava ir tieši tā ar Asinīm mazgātā grupa?

146 Jūs zināt, ka tāpat daudzi teologi apgalvo, ka Līgava ir tie simtu četrdesmit četri tūkstoši? Ha! Kas... Šeit noteikti ir jābūt tam, kas visur iekļausies pareizi, jo šādi tas ir nepareizi.

147 Ievērojiet, mūsu brāļi no adventistiem saka, ka Dieva Zimogs ir sestdienas ievērošana. Jūs to zināt. Taču es gribu, lai kāds atrod par to kaut vienu vietīņu Svētajos Rakstos un parāda, ka Dieva Zimogs ir sestdiena jeb sestdienas ievērošana. Saprotat? Vienkārši kādam atnāca tāda ideja.

148 Bet, ja jūs izlasīsit Efeziešiem 4:30, tur ir teikts: "Neapbēdiniet Dieva Svēto Garu, ar kuru jūs esat apzīmogoti [līdz] atpestīšanas dienai," – tieši tā, kad starpniecības darbs būs paveikts un jūs atnāksiet...Kristus atnāks izpirkt Savējos. Tu esi apzīmogots ne jau līdz nākošajai atmodai – tiklīdz tu esi apzīmogots ar Svēto Garu, tas ir pabeigts darbs, Dievs tevi ir pieņēmis, un no tā vairs nekādi nevar aiziet.

149 Jūs teiksit: "Nu, man Tas bija, bet pēc tam es aizgāju." Nē, jums Tā nemaz nebija.

150 Dievs pateica, ka Tas būs līdz pašai izpiršanas dienai. Jā, strīdieties ar Viņu, jo jūs redzat, ka tur ir sacīts: "Līdz jūsu izpiršanas dienai."

151 Skatieties. Kā toreiz bija... Kā viņi bija atlikums saskaņā ar izredzētību... (tie ebreji) ...lūk, atlikums pēc izredzētības laikā, kad bija pirmā Elijas kalpošana ebrejiem, kad Dieva roka saglabāja septiņus tūkstošus ticīgos – tāpat ir arī ar šo atlikumu, kuram pienāks laiks, un saskaņā ar izredzētību tur būs simtu četrdesmit četri tūkstoši. Tas ir, tai laikā vēstījums...noticēs vēstījumam simtu četrdesmit četri tūkstoši.

152 Lūk, jūs sacīsiet: "O-o, nedaudz uzgaidi, brāļi, par to izredzētību es vis nezinu. Nu, es tur neko tādu neesmu lasījis."

153 Labi, tagad pārbaudīsim, vai tas tā ir vai nav. Paskatīsimies Mateja Evaņģēlijā, atvērsim šeit un paskatīsimies, vai mums izdosies kaut kur kaut ko par to atrast. Man šķiet,

tas ir tur. Man tas šeit nav pierakstīts, bet es vienkārši atcerējos. Paņemsim pašas beigas... (30. pantu, kuru mēs izskatījām vakar vakarā) ...pašas beigas no Sestā Zimoga, 30. pants. Un tā, izlasīsim to un paskatīsimies, kas mums tur būs tālāk, 31. pants. Redzat? "Viņi ieraudzis Cilvēka Dēlu nākam godībā." Tagad 31. pants:

Un Viņš izsūtīs Savus eņģeļus ar lielu bazūnes skaņu, un tie sakrās Viņa izredzētos no četriem vējiem, no viena debess gala līdz otram.

¹⁵⁴ Iznāks tieši izredzētie. Kas tas ir? Lielo Bēdu periods. Tajā laikā Dievs izsauks Savus izredzētos, tas ir, ebrejus. Izredzētos. Par to stāsta Bibeles. Par to saka Pāvils: "Pēc izredzētības." Pēc izredzētības būs simtu četrdesmit četri tūkstoši, kuri noticēs vēstījumam, kaut arī tur apkārt būs burtiski miljoni.

¹⁵⁵ Elijas pravietošanas dienās Palestīnā bija miljoniem cilvēku, un no tiem miljoniem tika izglābti septiņi tūkstoši.

¹⁵⁶ Un tā, "pēc izredzētības". Jo savā dzimtenē taču pulcējas miljoniem ebreju. Tā ir kļuvusi par valsti. Tur atradīsies miljoni, bet paņemti tiks tikai simtu četrdesmit četri tūkstoši "izredzētie". Viņi dzirdēs vēstījumu.

¹⁵⁷ Tieši tas pats notiek pagānu Draudzē. Ir Ligava, un Viņa ir izredzēta: "Un viņš tiks izsaukts pēc izredzētības." Paskatieties, tas viss līdzībās attēlo Draudzi, pilnīgi precīzi, izredzētos ticīgos.

¹⁵⁸ Pārējie netic, to uzreiz var ieraudzīt. Tu pasaki cilvēkam Patiesību, un tā tiek pierādīta ar Vārdu un pēc tam apstiprināta, bet viņš saka: "Es tam neticu."

¹⁵⁹ Uzreiz var... Vairs neko nesakiet. Tā sacīja Jēzus, teica: "Tas ir kā mest pārles cūkām priekšā." Saprotat? Sacīja: "Vienkārši lieciet viņus mierā. Viņi atgriezīsies un samīs jūs zem savām kājām, viņi jūs izsmies. Vienkārši ejiet prom un atstājiet viņus. Ja aklais ved aklo..."

¹⁶⁰ Nesen es devos pie viena cilvēka...tas ir, viņš atbrauca pie manis. Viņš it visur, kur vien devās, apstrīdēja Dievišķo dziedināšanu. Un viņš atbrauca un sacīja: "Es neticu tai tavai Dievišķajai dziedināšanai."

¹⁶¹ Es sacīju: "No 'manas' droši vien nebūtu nekādas jēgas, jo man tādas vispār nav." Un viņš... Es sacīju: "Bet tā, kas ir no Dieva, ir pilnīga."

Viņš sacīja: "Tādas vispār nav."

¹⁶² Es sacīju: "Tavi vārdi nāk par vēlu, draugs. Jā, tu esi...esi jau krietni nokavējis. Pirms dažiem gadiem tu varbūt būtu varējis par to pastrīdēties, taču tagad ir jau cits periods, tagad ir miljoniem cilvēku, kas var to apliecināt. Saproti?" Es sacīju: "Tu...tu jau esi nokavējis, draudziņ, vari to nestāstīt."

¹⁶³ Viņš sacīja...viņš sacīja: "Nu, lai ko tu tur nedarītu, es tik un tā tam neticu."

Es sacīju: "Protams, nē. Tu nemaz to nevari." Saprotat?

¹⁶⁴ Viņš sacīja: "Sit mani ar aklumu!" Sacīja: "Ja tev patiešām ir Svētais Gars kā Pāvīlam," sacīja, "tad sit mani ar aklumu."

¹⁶⁵ Es sacīju: "Kā gan es to varētu, kad tu jau esi akls?" Es sacīju: "Tavs tēvs ir padarījis tevi aklu pret Patiesību." Es sacīju: "Tu...tu jau esi akls."

¹⁶⁶ Un viņš sacīja: "Es tam neticēšu. Man ir vienalga, ko tu varētu izdarīt, cik daudz pierādījumu vai ko nu tur vēl tu varētu parādīt. Es tik un tā tam neticu."

¹⁶⁷ Es sacīju: "Protams. Tas nebija neticīgajiem. Tas bija tikai ticīgajiem." Lūk, kas par lietu. Saprotat?

¹⁶⁸ Kas tas bija? Redziet, tu uzreiz saproti, ka tur nav izredzētības. Nevajag ar to ielaisties. Tieši to darīja Jēzus, Viņš sacīja: "Atstājiet viņus. Ja aklais ved aklo, vai tad viņi visi neiekritis bedrē?"

¹⁶⁹ Bet, kad Viņš nonāca pie tās parastās prostitūtas [Brālis Branhams uzsit gaisā knipi–Tulk.], tur uzreiz uzšķilās uguns! Kas tas bija? – Tur gulēja izredzētā sēkla, kura to uzreiz ieraudzīja. Kad Tas nonāca pie Pētera, tur gulēja izredzētā sēkla, un viņi to ieraudzīja: "Un visi, kurus Tēvs Man ir devis (jau ir devis, pagātnes laiks), ir devis, viņi atnāks, viņi atnāks pie Manis." Ak vai! Man tas patīk! Tieši tā.

¹⁷⁰ Ievērojiet, ticīgie tam tic. Neticīgie tam nevar noticēt. Tāpēc, ja kāds grib pastridēties par čūskas sēklu [dzimumu] un pārējo un jūs cenšaties viņiem parādīt, bet viņi negrib klausīties, tad vienkārši ejiet prom, vienkārši atstājiet viņus. Saprotiet, Dievs nestrīdas, un to nedara arī Viņa bērni. Saprotat? Saprotat?

¹⁷¹ Paskatieties, simtu četrdesmit četri tūkstoši Dieva izredzēto ebreju nekšanās zvēra priekšā, viņa konfesionālisma vai tēlu, vai vēl kaut kā priekšā, kaut arī viņu valsts tajā laikā noslēgs ar tiem vienošanos. Izraēla noslēgs derību, taču tie simtu četrdesmit četri tūkstoši to nedarīs. Tie ir izredzētie.

¹⁷² Tieši tas pats šobrīd ir šeit, šajā pagānu Draudzē – tā ir izredzētā grupa. Viņus tajā draņķi nevarēs ievilkt. Viņi tam nenoticēs. Nē-nē. Tikko kā viņus apspīd Gaisma, jautājums uzreiz ir izšķirts. Viņi redz...redz, kā tas notiek, pēc tam redz, kā tas šādi apstiprinās un tiek pierādīts, un viņi skatās šeit Bibelē, redz, kā šis Vārds vienkārši piepildās. O-o, vienkārši...labāk vienkārši uzreiz lieciet viņus mierā, jo viņi tam tic un viss. Tas arī viss. Kaut arī viņi nevar to izskaidrot, taču viņi zina, ka viņiem to nevar atņemt. Tāpēc... Es... Kā jau sacīju, es daudz ko nevaru izskaidrot, taču es zinu, ka tā tik un tā ir realitāte. Hm-hm. Jā. Nu, labi.

¹⁷³ Šajā laika periodā starp Sesto un Septīto Zimogu Viņš izsauc tos cilvēkus, par kuriem Jēzus runāja Mateja Evaņģēlija 24. nodaļas 31. pantā, kuru mēs tikko kā izlasījām. Saprotat? Šis Bazūnes, divi liecinieki no... Kad skan bazūne – tā ir bazūne, ko pūš divi liecinieki no žēlastības perioda ebrejiem. Skan viena bazūne, ievērojiet, skan viena bazūne. Viņš sacīja: "Un sāks bazūnēt." Lūk, pievērsiet tam uzmanību, 31. pants.

Un Viņš izsūtīs Savus eņģeļus (nevis vienu, tur viņi ir divi) ar lielu bazūnes skaņu...

¹⁷⁴ Kas tas ir? Kad Dievs grasās runāt, skan bazūne. Tā vienmēr ir Viņa balss, tā sauc uz ciņu. Saprotat? Dievs runā. Tie eņģeļi izies ar bazūnes skaņu.

¹⁷⁵ Un vai jūs ievērojāt, ka pēdējā eņģeļa vēstījuma laikā skan bazūne. Pirmā eņģeļa vēstījuma laikā skanēja bazūne, otrā eņģeļa vēstījuma laikā skanēja bazūne, kad Viņš tos sūtīja. Ievērojiet, bet, kad tika pasludināti Zimogi, tie visi bija vienā lielā Dievišķā darbībā, lai izsauktu cilvēku grupu; noskanēja viena bazūne, un tika noņemti Septiņi Zimogi.

¹⁷⁶ Ievērojiet, savāks kopā Savus izredzētos ebrejus no četrām debespusēm.

¹⁷⁷ Kā mēs redzējām, Viņš pieminēja sešus Zimogus, bet ne Septīto. Šeit Viņš par Septīto Zimogu vispār neko nepateica, it nekur.

¹⁷⁸ Redziet, 32. pantā Viņš uzreiz pievērsās līdzībām par to laiku, kad tiks izsaukti izredzētie ebreji. Tagad paskatieties šurp. Redzat?

¹⁷⁹ "Un Viņš izsūtīs eņģeļus ar bazūni un savāks izredzētos no četrām debespusēm." Šeit Viņš sāk...

¹⁸⁰ Redziet, šeit Viņš par Septīto Zimogu neko nepasaka. Redzat? Viņš runāja par Sesto Zimogu; par Pirmo, Otro, Trešo, Ceturto, Piekto un Sesto.

¹⁸¹ Taču ievērojiet:

Mācaities līdzību no viēģes koka. Kad viņa zaros jau pumpuri metas un lapas plaukst, tad jūs zināt, ka vasara ir tuvu klāt.

Tā arīdzan jūs – kad jūs visu to redzat, tad ziniet, ka Viņš ir tuvu duroju priekšā.

182 Šis pēdējais...tas jautājums, kuru viņi uzdeva Viņam: "Kāda būs pastarā laika zīme?"

183 "Kad jūs ieraudzisiet tos ebrejus... Kad jūs redzat, kā notiek tās pārējās lietas, jūs zināsi, kas notiek. Bet, kad jūs ieraudzisiet tos ebrejus..." – Viņš runā ar ebrejiem! Tagad uzmanīgi. Ar kādu grupu Viņš runā, vai ar pagāniem? – Ar ebrejiem, ar ebrejiem! [Brālis Branhams klauvē pa kanceļi-Tulk.] Saprotat?

184 Lūk, Viņš sacīja: "Jūs būsiet visu tautu ienīsti Mana Vārda dēļ," un tā tālāk.

185 Un tā, Viņš sacīja: "Kad ieraudzisiet, ka tie ebreji tur sāk laist pumpurus," – kad Israēls sāks atgriezties savā valstī, kad viņi tur nonāks (Draudze būs gatava Aizraušanai), tad līdz vecās pasaules galam paliks tikai trīsarpus gadi, un tā ieņims haosā, un iestāsies Tūkstošgadu Valstība uz jaunās...jaunās zemes. Sacīja: "Jau ir durvju priekšā!" Lūk, tūkstoš gadu uz zemes – tā ir tikai viena diena pie Dieva. Un cik tad būs trīsarpus gadi? – pēc Dieva laika tās būs dažas sekundes. Lūk, kāpēc Viņš sacīja: "Tuvu durvju priekšā."

Patiesi Es jums saku, šī paaudze neuzdīs (šie cilvēki, netiks iznīcināti),
tiekam tas...(kas?)

186 Kurš netiks iznīcināts? Ebrejus vienmēr ir centušies iznīcināt no zemes virsas. Tas nekad neizdosies.

187 Taču ievērojiet. Tieši tā ebreju paaudze, kas redzēja atgriešanos atpakaļ Palestīnā, būs tā paaudze, kas ieraudzīs, kā notiks visas tās lietas. Un burtiski pēdējo divu gadu laikā tā ir kļuvusi par pilnvērtīgu valsti ar savu naudu un visu pārējo. Lūk, lūdzu.

188 Kur tad mēs atrodamies, draugi? Tagad atveras Zīmogi un viss pārējais. Mēs to visu ņemam no šī laika posma. Lūk, kas notiek. Vai redzat, kur mēs esam?

189 Es ceru, ka jūs to saprotat. Man nav izglītības. Es zinu, par ko es runāju, taču varbūt es nevaru to izskaidrot...izskaidrot tā, lai jūs varētu to saprast. Taču es ceru, ka Dievs paņems šos neveiklos vārdus un pareizi tos pasniegs, lai jūs zinātu, kas tas ir. Tas taču...mēs esam pie pašām durvīm. Mēs dzīvojam tieši tajā laikā. Tagad skatieties.

190 Redziet, Viņš uzreiz pievēršas tiem ebrejiem, un tas ir pēdējais laiks. Viņš saka, kas notiks. Mēs pat zinām, ka tagad... Mēs zinām, mēs labi saprotam, ka tās ciltis ir izkaisītas. Tās ir izkaisītas jau divarpus tūkstošus gadus. Bija praviets, ka tās tiks izkaisītas uz četriem vējiem. Vai jūs to zinājāt? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Mēs to zinām.

191 Protams, mums nevajadzēs pie tā atgriezties un tajā iedziļināties, jo es gribu, lai jūs šeit ieraugāt kaut ko patiešām svarīgu, kamēr jūs neesat pārāk noguruši un pirms sagurstu es.

192 Skatieties. Mēs zinām, ka pat...ka visas ciltis, kurām bija cilšu hronoloģija vai kā nu to sauc, vai ģeoloģija jeb cilšu izvietojums, ka tas vairs nav tādā kārtībā. Tās ir izkaisītas it visur.

193 Ebreji, kas pulcējas Jeruzalemē, nav...viņi pat nezina savas ciltis. Viņiem vairs nav cilšu karogu un pārējā. Viņi zina vienīgi to, ka viņi ir ebreji. Bija praviets, ka tieši tā ar viņiem notiks visā pasaulē. Lūk, viņu pieraksti tika iznīcināti. Viņi nezina.

Jūs pajautāsi: "No kādas cilts tu esi?"

– Es nezinu.

– No kādas cilts?

– Es nezinu.

194 Viens no Benjamīna, viens no tās, bet viens no tās. Viņi nezina, no kuras viņi ir. Viņu pieraksti tika iznīcināti karos un divarpus tūkstošu gadu laikā. Viņi zina tikai to, ka viņi ir ebreji. Tas arī viss. Lūk, viņi zina, ka viņi ir atgriezušies savā dzimtenē. Viņi vēl... Ievērojiet, kaut arī viņi nezina savas ciltis, bet Dievs zina. [Sanāksme priecājas un saka: "Āmen."-Tulk.]

¹⁹⁵ Kā man tas patīk! Ziniet, Viņš taču pateica, ka "visi mati uz jūsu galvas ir saskaitīti." Ak! Skatieties, Viņš neko nenozaudēs: "Es to augšāmcelšu pēdējā dienā."

¹⁹⁶ Kaut arī viņi ir pazaudējuši savu...savu cilšu karogus un kas ir kas, vai nu viņi ir no turienes vai no turienes (viņi nezina, vai viņi ir no Benjamina vai no Rūbena, vai Isašara, vai no kā viņi ir), tik un tā Dievs viņus šeit aicina.

¹⁹⁷ Tagad paskatieties, Atklāsmes Grāmatas 7. nodaļā mēs lasām sekojošo: izredzētie divpadsmit tūkstoši no katras cilts. Tur ir divpadsmit tūkstoši no katras cilts, kuri ir izredzēti, un šeit viņi ir izvietoti pareizā kārtībā. Ak vai! Kā viņi ir izvietoti? Viņi ir cilšu ierindā. Pagaidām viņu vēl nav, bet viņi būs. Kas būs šajā cilšu ierindā? – Ne jau kurš katrs ebrejs, nē, tikai izredzētie simtu četrdesmit četri tūkstoši būs tajā cilšu ierindā. Ak vai!

¹⁹⁸ Kā man gribas jums to parādīt! Mēs tajā neiedziļināsimies, taču tieši tādi būtu jābūt Draudzei – pareizā kārtībā.

¹⁹⁹ Tagad es gribu, lai jūs esat ļoti uzmanīgi un nedaudz izlasāt kopā ar mani. Lūk, tas, ko jūs varbūt nekad neesat ievērojuši cilšu izsaukšanā. Es tikko kā jums teicu izlasīt no Atklāsmes 7. nodaļas. Lasiet kopā ar mani un pievērsiet uzmanību tām ciltīm. Atklāsmes Grāmatas 7. nodaļā trūkst Dans un Efraims, viņi nav ieskaitīti. Vai esat pievērsuši tam uzmanību? Viņus ir aizvietojusi Jāzeps un Levijs. Vai esat to ievērojuši? Dana un Efraima tur nav. Tieši tā. Bet Jāzeps un Levijs ir ieņēmuši Dana un Efraima vietu.

²⁰⁰ Kāpēc? Viņi... Visuatcerošais Dievs atceras katru Sava Vārda apsoliājumu. Ak, kā man gribētos par to sludināt. Saprotat? Dievs nekad neko neaizmirst, kaut arī tā izskatās.

²⁰¹ Kā Viņš pateica Mozum. Israēls bija nodzīvojis tur četrsimt gadus. Viņiem bija jāpagaida tas laiks. Viņš pateica Ābrahāmam, ka viņa pēcnācēji būs piedzīvotāji svešā zemē četrsimt gadus, un tad Viņš tos izvedīs ar varenu roku. Bet pēc tam Viņš pateica Mozum: "Es atcerējos Savu apsoliājumu, un Es esmu nonācis piepildīt to, ko Es pateicu."

²⁰² Dievs neaizmirst. Viņš neaizmirst Savus lāstus, un tāpat Viņš neaizmirst Savas svētības. Un Viņš paliek uzticīgs katram apsoliījumam, ko Viņš ir devis.

²⁰³ Lūk, kāpēc viņu tur nav. Tagad esiet uzmanīgi. Tagad izlasiet. Es gribu, lai jūs tagad izlasāt kopā ar mani. Atšķiriet 5. Mozus grāmatas divdesmit devīto pantu...tas ir, 29. nodaļu. Ir kāds iemels tam, ka tur nav minētas tās ciltis. Visam ir kāds iemesls. 5. Mozus grāmata, gribētos izskatīt 5. Mozus grāmatu. Un tā, lai Dievs mums palīdz, lai mēs to tagad saprastu. Lūk, gribētos sākt no 5. Mozus grāmatas 29. nodaļas 16. panta. Un tā, klausieties, runā Mozus:

Jūs taču zināt, kā mēs dzīvojām Ēģiptes zemē un kā mēs izgājām no to tautu vidus, kuru zemes jūs esat šķērsojuši,

un jūs esat redzējuši viņu negantības un elkus no koka un akmens, no sudraba un zelta, kas viņiem bija.

²⁰⁴ Ikviens nesa sev līdzīgu kaut kādu tur lietiņu, svētās Cecilijas statuīņu, ziniet, kaut ko tamlīdzīgu. Saprotat?

Lai nav... (Paklausieties)

Lai nav jūsu vidū ne vīra, ne sievas, ne dzimtas, ne cilts, kuru sirds šodien novērstos no Tā Kunga, mūsu Dieva, un ietu kalpot šo citu tautu dieviem; lai nav starp jums nevienas saknes, kas nes indīgus augļus un vērmeles.

Un lai nenotiek, ka, šos lāstu vārdus dzirdot, kāds savā sirdī svētījas un saka: man klāsies labi, jebšu es staigāšu pēc sava stūrgalvīgā sirdsprāta...

²⁰⁵ Redziet, cilvēki saka: "O-o, viņš svētījas." Ziniet, pārmet krustu, krustās vai kaut kā tā, kā viņi tagad dara. Redziet, tieši tas pats. Saprotat? Un jūs redzat, ka tas ir no pagāniem, pagānisms.

...viņš svētījas savā sirdī...pēc sava prāta iedomām, lai veldzētu slāpes ar piedzeršanos. [Tulkojums no KJV Bibeles angļu val.–Tulk.]

206 "Dzer vien, kāda tam nozīme? Ja vien tu ej uz baznīcu, ar tevi viss ir kārtībā."

Tas Kungs par tādu neapžēlosies, bet pret tādu degs Tā Kunga dusmas un bardzība, un visi lāsti, kas ir rakstīti šinī grāmatā ("Neatņemiet no Tā nevienu Vārdu un nepielieciet Tam nevienam." Redzat?), gulsies uz viņu, un Tas Kungs izdzēsīs viņa vārdu apakš debess.

207 Tas ir, kamēr viņš ir šeit uz zemes, redziet, "zem debesīm".

Un Tas Kungs viņu nošķirs postam no visām Israēla ciltīm pēc visiem derības lāstiem, kas rakstīti šinī bauslības grāmatā.

208 Tādējādi: "Ja kāds kalpos elkam vai nēsā elku uz sevis, vai svētījas pēc sava prāta iedomām un kalpo elkiem," saka Dievs, "sieviete, vīrietis, ģimene vai cilts – viņa vārds tiks pilnībā izdzēsts no cilvēku vidus." Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Cik patiesi!

209 Tieši to pirms daudziem gadiem elkdievība izdarīja draudzē, tāpat arī šodien. Un es... Lūk, paskatieties, kā antikrists mēģināja izveidot anti-kustību. Kurš no jums zina, ka velns imi...imitē un atdarina Dieva svētos? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.]

210 Kas ir...kas ir grēks? – Tas ir pareizā izkropļojums. Kas ir meli? – Tā ir sagrozīta patiesība. Kas ir laulības pārkāpšana? – Tā ir nepareizi izdarīta pareiza, likumīga darbība. Saprotat?

211 Un tā, cenšoties to izdarīt, cenšoties "izdzēst vārdu"... Vai jūs ievērojāt draudzes periodos, ka tas pats zvērs, kas notur dievkalpojumu mirušu cilvēku attēliem un tā tālāk, centās izdzēst Kunga Jēzus Kristus Vārdu un aizvietot to ar Tēva Dēla un Svētā Gara tituliem. Tā ir tā pati lieta, un par to ir paredzēts tas pats lāsts.

212 Tieši tā izdarīja Dans un Efraims liekulīgā Israēla ķēniņa, krāpnieka Jerobeāma laikā. Lūk, paskatieties 1. Ķēniņu grāmatas 12. nodaļā. Es zinu, mēs esam... Manuprāt, tas...tas ieliek to pamatu, uz kura mēs varam paļauties, to, ko mēs redzam. 1. Ķēniņu grāmata, es gribu izlasīt 12. nodaļas 25. līdz 30. pantus.

Bet Jerobeāms uzcēla Efraima kalnā Sihemu un apmetās tur dzīvot, un, no turienes izgājis, uzcēla Penuēlu.

Un Jerobeāms savā sirdsprātā nodomāja (redziet, viņa sirds iedomas): tagad gan ķēniņa vara atkal atgriezīsies atpakaļ pie Dāvida.

213 Redziet, viņš sāka baidīties, ka cilvēki varētu aiziet.

Ja šie ļaudis atkal dosies kalnup, lai upurētu kaujamos upurus Tā Kunga namā, proti, Jeruzālemē; tad arī šo ļaužu sirdis atkal atgriezīsies pie viņu Dieva un pie Rehabeāma, Jūdas ķēniņa, bet mani viņi nokaus, jo tie atgriezīsies pie Rehabeāma, Jūdas ķēniņa.

Un ķēniņš vaicāja pēc padoma un lika darināt divus zelta teļus, un sacīja ļaudīm: "Tas ir par tālu, lai ietu uz Jeruzālemi; lūk, Israēl, tavi dievi, kas tevi izveduši no Ēģiptes zemes!"

Un viņš novietoja vienu no tiem Bētelē, bet otru – Danā.

Un šis vārds kļuva par apgrēcību, jo tauta gāja gan pie viena, gan pie otra uz Danu.

214 Redziet Efraims Bētelē un Dans, viņi uzstādīja elkus, bet cilvēki gāja viņus pielūgt.

215 Un, lūk, mēs jau esam teju vai pie paša Tūkstošgadu Valstības perioda, bet Dievs joprojām atceras to grēku. Viņi tur nav pat uzskaitīti. Ak! Slava! [Brālis Branhams sasit plaukstas–Tulk.] Tikpat noteikti, kā Viņš atceras visus labos apsolījumus, Viņš atceras arī visus sliktos.

Vienkārši neaizmirstiet, ka...

²¹⁶ Lūk, kāpēc es uzskatu, draugi...es vienmēr esmu centies turēties pie šī Vārda, lai cik divains Tas nešķistu.

²¹⁷ Vai redzat? Toreiz viņi par to nemaz neaizdomājās. Viņi toreiz par to nedomāja. Viņi sprieda: "Nu, nekas slikts viņiem taču nenotika. Viss ir kārtībā."

²¹⁸ Taču paskatieties uz viņiem šeit, kad sākas šis Tūkstošgadu Valstības laiks, bet viņu vārdi un ciltis ir no tā izdzēsti, jo viņi kalpoja elkdievībai, ko Dievs ir nolādējis.

²¹⁹ Vai tad Viņš neteica, ka Viņš ienīst nikolaītus un to Jezabeli? Turieties no tā pa gabalu. Vai tad Viņš neteica, ka Viņš nogalinās Jezabeles meitas, nododot tās nāvei, kas ir mūžīga nošķiršana no Viņa Klātbūtnes? Nekādā gadījumā tam neuzticieties. Ejiet prom no tā visa. Lūk, Dievs atceras. Ievērojiet.

²²⁰ Bet vai jūs tur ievērojāt, ka tam bija jātiek izdzēstam? Kāpēc? – Tajā laikā apakš Debesīm nebija Upura, kas varētu iedot viņam Svēto Garu, lai viņš varētu to visu izprast. Bet tik un tā viņš darīja to, vadoties pēc saviem egoistiskajiem uzskatiem.

²²¹ Bet Ecēhiēls savā vizijā Tūkstošgadu Valstībā atkal redz viņus pilnā ierindā. Ecēhiēls. Ja gribat to izlasīt, vienkārši atzīmējiet un varēsiet to izlasīt, lai tagad ietaupītu laiku. Ecēhiēla grāmata 48:1-7, izlasiet arī 23-29. Ecēhiēls redzēja katru cilti precīzā kārtībā. Labi.

²²² Un vēl Atklāsmes Grāmatas 14. nodaļā Jānis atkal ieraudzīja viņus cilšu ierindā, tā tas ir, katru cilti savā vietā. Kas tad notika?

²²³ Atcerieties, Viņš pateica, ka viņa vārds tiks izdzēsts "apkaš debess" par to, ko izdarīja tā cilts. Kamēr vien tā ir zem debesīm, tās vairs nav. Un šie simtu četrdesmit četri tūkstoši vēl ir šeit, pa ciltīm. Pareizi. Bet, redziet, viņi tika padarīti akli. Viņiem bija vienīgi vēršu un āžu upuri. Saprotat?

²²⁴ Lūk, ievērojiet, Viņš izdzēsa viņus "apkaš debess". Bet pagāniem Svētā Gara laikā – būt pret Viņu nozīmē, ka tavš vārds tiek pilnībā aizvākts no Dzīvības Grāmatas un vairs nevar būt piedošanas ne šajā pasaulē [mūžā], ne nākamajā. Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen." – Tulk.] Tāpēc, lūk, kur atrodamies mēs.

²²⁵ Āžu, aitu laikā Israēls, viņi...viņiem bija sava vieta. Kamēr vien viņi bija šeit uz zemes, viņu ciltis trūka. Viņi nekādi nevarēja būt iekļauti. Lūk, visi... Kad Viņš šeit nosauca tos simtu četrdesmit četrus tūkstošus, viņu tur trūka. Tā tas ir. Viņi tur pat nav pieminēti – Dana un Efraima vietā ir ielikti Levijs un Jāzeps. Jūs varat to pārbaudīt, tas ir taisni jūsu acu priekšā. Redzat? Bet, lūk, pirms daudziem, daudziem gadu simteņiem tur ir Dieva apsoliņums.

²²⁶ Un tā, kas tad notika? Viņi tika attīrīti tajā šausmīgajā Lielo Bēdu perioda laikā.

²²⁷ Un tā, ja Dievs grasās attīrīt to...to jaunavu, kura bija laba sieviete, bet vienkārši nespēja sadabūt Eļļu savam lukturim, un Viņš tajā laikā attīrījis viņu caur vajāšanām, tad arī tās ciltis Viņš izvedis tam cauri tā paša iemesla dēļ un attīrījis tās Lielo Bēdu perioda laikā. Tāpēc ka tā ir attīrīšana, tā ir tiesa. Taču, redziet, viņi...pēc... Un paskatieties, lūk, te parādās simtu četrdesmit četri tūkstoši pēc Israēla attīrīšanas. Un tāpat šeit parādās guļošā jaunava, attīrīta un baltās drēbēs. Redzat? Cik nevainojami! Cik tas ir brīnišķīgi.

²²⁸ Tieši tāpat kā Jēkabs grūtību laikā. Redzat? Viņi... Jēkabs grūtību laikā... Viņš bija rīkojies nepareizi. Taču viņš izgāja cauri attīrīšanai, jo viņš bija piekrāpis savu brāli Ēsavu. Saprotat? Viņš apmānīja, lai iegūtu pirmdzimības tiesības. Taču viņš izgāja cauri attīrīšanai, un tikai pēc tam viņa vārds "Jēkabs" varēja pārmainīties uz "Israēls", un tas ir prototips Dieva kārtībai šajā laikā.

²²⁹ Tagad mēs pievērsīsimies 8. pantam...tas ir, es gribēju teikt, 8. nodaļas 1. pantam. Atklāsmes Grāmata 8:1.

²³⁰ Es zinu, ka jūs esat noguruši. Bet vienkārši pacentieties paklausīties vēl tikai dažas

minūtes. Un es lūdzu, lai Debesu Dievs mums palīdz.

²³¹ Mēs nedrīkstam aizmirst, ka šis Septītais Zimogs ir laika beigas, visa beigas. Tā tas ir. Viss, kas ir uzrakstīts izpirkšanas plāna Grāmatā, kas ir aizzīmogota ar Septiņiem Zimogiem vēl pirms pasaules radīšanas, pilnīgi viss beidzas. Tās ir beigas, beigas šai pasaulei, kas cīnās. Tās ir beigas dabai, kas cīnās. Tās ir visa beigas. Tajā ir arī Bazūņu beigas. Tās ir Kausu beigas. Tās ir zemes beigas. Tas ir... Tās ir pat laika beigas.

²³² Laiks beidzas. Tā ir teikts Bibelē. Mateja septītajā nodaļā... Es gribēju teikt, Atklāsmes Grāmatas septītā...10. nodaļa un 1. līdz 7. panti. Laiks beidzas. Eņģelis pateica: "Laika vairs nebūs," kad tas...tajās dienās, kad notiks šis varens notikums.

²³³ Tajā laikā viss beidzas, beigās...ši Septītā Zimoga beigās. Ievērojiet. Tās ir draudzes perioda beigas. Tās ir Septītā Zimoga beigas. Tās ir Bazūņu beigas. Tās ir Kausu beigas un pat Tūkstošgadu Valstības iesākuma beigas. Tas viss ir Septītajā Zimogā.

²³⁴ Tas ir tieši kā izšaut gaisā raķeti. Tā raķete eksplodē *šeit* un paceļas augšup, un tad eksplodē atkal. No tās izšaujas piecas zvaigznes. Viena no tām zvaigznēm eksplodē, un arī no tās izsprāgst piecas zvaigznes, un pēc tam viena no tām zvaigznēm eksplodē un arī izšauj piecas zvaigznes. Redziet, un šādi viņa pakāpeniski izzūd.

²³⁵ Lūk, kāds ir Septītais Zimogs. Tajā beidzas laiks šai pasaulei, tajā beidzas laiks *tam*, tajā beidzas laiks *šitam*, un tajā beidzas laiks arī *tam*. Tajā beidzas laiks. Pilnīgi viss beidzas tajā Septītajā Zimogā.

²³⁶ Un tā, kā gan Viņš to izdaris? Lūk, to nu mēs nezinām, vai ne? Mēs nezinām.

²³⁷ Tas pat ir laiks visiem šiem notikumiem un Tūkstošgadu Valstības sākumam.

²³⁸ Ievērojiet, šī Septītā Zimoga noņemšana bija tik ārkārtēja, ka Debesis iestājās "klusums uz pusstundu". Cik tas ir vareni! Ko tas nozīmē? Tās tika apklusinātas, Debesis. Veselu pusstundu tur nebija ne mazākās kustības.

²³⁹ Lūk, pusstunda var nelikties ilgs laiks, ja tu liksmojies. Taču, ja tu karājies starp nāvi un Dzīvību, tā šķistu kā vesela tūkstošgade. Tas bija tik vareni!

Jēzus to vispār nepieminēja, tāpat arī visi pārējie.

²⁴⁰ Jānis pat nevarēja par to rakstīt. Nē, viņam tika aizliegts to pierakstīt *šeit*. [Brālis Branhams plaukšķina par Bibli-Tulk.] Redziet, vienkārši...viņš vienkārši...viņš tikai pierakstīja, ka tas ir klusums.

²⁴¹ Un divdesmit četri vecaji, kuri tur stāvēja Dieva priekšā un spēlēja uz savām arfām, viņi pārtrauca spēlēt uz arfām.

Eņģeļi Debesis pārstāja dziedāt.

²⁴² Aizdomājieties! Svētie ķerubi un serafi, kurus Jesaja redzēja templī, ar sešiem pāriem...tas ir, ar trīs pāriem spārnu. Ar diviem aizsedz seju, ar diviem aizsedz kājas un lido. Un dienu un nakti viņi ir Dieva priekšā, dziedot: "Svēts, svēts, svēts ir Tas Kungs Visuvarens Dievs!" Un pat tad, kad viņi ienāca templī, tempļa stabi drebēja no viņu...viņu klātbūtnes.

²⁴³ Un šie svētie serafi aplusa. Eņģeļi pārstāja dziedāt. Hm-hm. Ak! Tie, kas ladinājās Dieva Klātbūtnē un dziedāja: "Svēts, svēts, svēts," viņi aplusa. Nebija vairs eņģeļu dziedāšanas, nekādas slavēšanas, nekādas kalpošana pie altāra, pilnīgi nekā. Tur bija klusums, viss apklusis, absolūts klusums Debesis uz pusstundu.

²⁴⁴ Visa Debesu saime klusēja šo pusstundu, kad tika atvērts šis Septītā Zimoga noslēpums izpirkšanas Grāmatā. Aizdomājieties par to. Bet tas ir atvērts. To noņem Jērs. Vai zināt ko? Manuprāt, to redzot, viņus pārņēma godbijība. Viņi pat nezināja, lūk, kas par lietu, viņi vienkārši apstājās.

²⁴⁵ Kāpēc? Kas tas ir? Un tā, neviens no mums to nezina. Taču es...es izstāstīšu jums

manu atklāsmi par to.

²⁴⁶ Lūk, man nav nosliece uz fanātismu. Ja tā ir, tad es to nezinu. Saprotat? Es...es neļaujos visādām aizdomīgām lietām un izdomām.

²⁴⁷ Es esmu runājis dažas lietas, kuras, iespējams, dažiem cilvēkiem šķita divainas. Taču, kad uzreiz pēc tam atnāk Dievs un to apstiprina, un saka, ka tā ir Patiesība, tad tas ir Dieva Vārds. Saprotat? Šādi tas var šķist divaini. Saprotat?

²⁴⁸ Un tā, tikpat droši kā tas, ka šovakar es stāvu uz šīs platformas, man ir atklāsme, kas atklāja, ka tas sastāv no trim daļām. Ar Dieva palīdzību es parunāšu ar jums par kādu no šīm daļām. Bet pēc tam jūs... No sākuma izskatīsim to. Lūk, ir šī atklāsme, lai sāktu to, ko es gribu jums izstāstīt, kas tas ir. Tur jau tā lieta, ka tas...tie Septiņi Pērkonī, kurus viņš dzirdēja dārdam, bet viņam bija aizliegts pierakstīt – lūk, kur ir tas noslēpums, kas atrodas aiz šiem Pērkonīem, kuri dārdēja pēc kārtas. [Brālis Branhams klauzina pa kanceli–Tulk.]

²⁴⁹ Un tā, kāpēc? Ziniet, pierādīsim to. Kāpēc? – Tas ir noslēpums, par kuru neviens nezina. Jānim bija aizliegts par to rakstīt, pat...pat pierakstīt par to kādu simbolu. Kāpēc? Lūk, kāpēc nebija nekādas aktivitātes Debesīs – tas varbūt būtu nejauši atklājis to noslēpumu. Vai tagad jūs to saprotat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.]

²⁵⁰ Ja jau tas ir tik varens, tam ir jābūt iekļautam, jo tam ir jānotiek. Taču, kad Septiņi Pērkonī...

²⁵¹ Tagad skatieties. Kad iznāca septiņi eņģeļi, lai pūstu savas bazūnes, bija viens pērkonis. [Brālis Branhams klauvē pa kanceli–Tulk.] Kad pulcējās Israēls, skanēja bazūne. Kad "laika vairs nebūs", pēdējā bazūne, viens pērkonis.

²⁵² Bet šeit veseli Septiņi Pērkonī viens pēc otra: viens, divi, trīs, četri, pieci, seši, septiņi – tas ir pilnīgs skaitlis. Septiņi Pērkonī runāja viens pēc otra, tas ir, vienkārši: viens, divi, trīs, četri, pieci, seši, septiņi – pēc kārtas. [Brālis Branhams septiņas reizes klauvē pa kanceli–Tulk.] Toreiz Debesīs nespēja to pierakstīt. Debesīs nevar par to zināt un arī neviens cits nevar, jo nebija kam notikt. Tas ir atpūtas laiks. Tas bija tik vareni, ka arī eņģeļiem tas palika noslēpums.

²⁵³ Kāpēc? – Ja sātānam izdotos to uzzināt, tad viņš varētu izdarīt lielu kaitējumu. Tas ir vienīgais, ko viņš nezina. Lūk, viņš var iztulkot visu, ko vien vēlas, un atdarināt jebkuru dāvanu. [Brālis Branhams britiņu klusē–tulk.] (Es ceru, ka jūs to apgūstat.) [Sanāksme saka: "Āmen!"–Tulk.] Taču to uzzināt viņš nevar. Tas pat Vārdā nav ierakstīts. Tas ir pilnīgs noslēpums.

²⁵⁴ Eņģeļi, pilnīgi viss apklusā. Ja viņi būtu izdarijuši kaut vienu kustību, tas būtu varējis kaut ko darīt zināmu, tāpēc viņi vienkārši apklusā, pārstāja spēlēt arfas. Viss apstājās.

²⁵⁵ Septiņi, pilnīgs Dieva skaitlis. Septiņi [Brālis Branhams septiņas reizes klauzina pa kanceli–Tulk.], viens pēc otra. Septiņi Pērkonī runāja viens pēc otra, it kā viņi kaut ko izskaidrotu. Ievērojiet, tajā brīdī Jānis sāka to pierakstīt, bet Viņš pateica: "Neraksti to."

²⁵⁶ Jēzus par to nekad nerunāja. Jānis nedrīkstēja to pierakstīt. Eņģeļi neko par to nezina. Kas tad tas ir? Tas ir tas, par ko Jēzus sacīja, ka pat Debesu eņģeļi neko par to nezina. Saprotat? Saprotat? Viņš Pats to nezināja, sacīja, ka to zina tikai Dievs.

²⁵⁷ Taču Viņš mums sacīja, ka tad, kad mēs ieraudzīsim, kā parādās tās pazīmes... Vai tagad mēs kaut ko sākam saprast? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Labi. Ievērojiet, mēs redzam, kā parādās tās zīmes. Saprotat?

Ja vien sātāns varētu to uzzināt...

²⁵⁸ Ja jūs gribat, lai kaut kas notiek... Nu, te jums vajadzēs noticeēt man uz vārda. Ja es plānoju kaut ko izdarīt, es labāk nevienam par to nestāstu. Ne jau tāpēc, ka tas cilvēks to izstāstīs, taču to izdzirdēs sātāns. Saprotat? Viņš nevar to uzzināt tur manā sirdī, kamēr Dievs to ir aizvēris ar Svēto Garu, un tad tas ir starp mani un Dievu. Saprotat? Viņš neko par

to nezina, kamēr tu to neizsaki, un tad viņš to izdzird. Un es esmu centies... Es pasaku cilvēkiem, ka es darišu *to un to*, un redzu, ka velns nogriež visus ceļus, ko vien var, lai nokļūtu tur pirms manis. Bet, ja es saņemu atklāsmi no Dieva un vienkārši neko par to nerunāju, tad tas ir citādāk.

²⁵⁹ Atcerieties, sātans centīsies atdarināt. Viņš centīsies atdarināt pilnīgi visu, ko darīs Draudze. Viņš ir centies tā darīt. Mēs to redzam, skatoties uz antikristu.

²⁶⁰ Bet šis ir vienīgais, ko viņš nespēs atdarināt. Tam nebūs nekādu pakaļdarinājumu, jo viņš to nezina. Un viņam to nekādi neuzzināt! Tas ir Trešais Rāviens. Viņš par to nezina pilnīgi neko! Saprotat? Viņš to nesaprot.

²⁶¹ Taču zem tā atrodas noslēpums! [Brālis Branhams klauvē pa kanceļi-Tulk.] Slava Dievam Augstībā! Visu savu atlikušo dzīvi es vairs nespēju domāt kā senāk. Kad es ieraudziju... Lūk, es nezinu, kas... Es zinu, kāds ir nākamais solis, bet es nezinu, kā to izskaidrot. Tas būs driz. Es to šeit pierakstīju, kad tas notika (ja vien varat to šeit saskatīt): "Apstājies. Tālāk par, lūk, šejieni neej." Man nav tieksmes uz fanātismu, es vienkārši saku Patiesību.

²⁶² Bet vai jūs atceraties to mazo zābaciņu, ka es vienmēr centos izskaidrot, ka dvēsele atrodas blakus *tam un tam*, un iekšējo sirdsapziņu, un visu pārējo. Un tas noveda vienīgi pie tā, ka sākās ļoti daudzi pakaļdarinājumi: arī viņiem tagad vajadzēja turēt cilvēka roku un just vibrāciju – nu jau visiem rokās bija vibrācija.

²⁶³ Bet vai jūs atceraties, kā Viņš pacēla mani tur un sacīja: "Tieši tas ir Trešais Rāviens, un neviens to nezinās." Vai jūs atceraties? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Vizijas vienmēr ir piepildījušās. Tās ir pilnīgi precīzas.

²⁶⁴ Tagad paskatieties. Vai atceraties to viziju par plejādi? (Čārlj, es...lūk, kur tur esi.)

²⁶⁵ Es jums sacīju, ka šajā nedēļā notika kaut kas, ko jūs... Tas bija jums visapkārt, bet man gribējās zināt, vai jūs to ievērojāt.

²⁶⁶ Vai atceraties to plejādi vizijā par eņģeļiem, kad es aizbraucu no šejienes, lai dotos uz Arizonu? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Vai atceraties sprediķi "*Kāds ir pareizs laiks, kungi?*" ["Āmen."] Vai jūs to atceraties? Ievērojiet, tur bija tikai viens varens pērķona dārdiens, un parādījās septiņi eņģeļi. Vai pareizi? ["Āmen."] Viens pērķona sprādziens, un parādījās septiņi eņģeļi.

Tad es redzēju, ka Jērs atdarīja pirmo no septiņiem zīmogiem un dzirdēju pirmo no četrām dzīvajām būtnēm sakām kā pērķona balsi: nāc [un skaties]!

²⁶⁷ Ievērojiet, viens pērķons, Septiņi Vēstījumi, kuri bija aizzimogoti un varēja tikt atvērti tikai pēdējās dienās, šajā periodā. Vai saprotat, ko es gribu pateikt? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.]

²⁶⁸ Un tā, vai jūs ievērojāt noslēpumainību, kas bija šajā nedēļā? Tas bija tieši tas. Lūk, kas tas bija. Tā nebija cilvēciska būtne, ne jau cilvēks. Tie bija Tā Kunga eņģeļi. Ievērojiet.

²⁶⁹ Lūk, šeit sēž trīs liecinieki tam, ka pirms nedēļas, nedaudz vairāk kā pirms nedēļas es biju augstu, dziļi kalnos netālu no Meksikas kopā ar diviem brāļiem, kuri sēž šeit. Es rāvu nost no savām biksēm dadžus jeb sunišus, un atskanēja tāds sprādziens, kas šķita teju vai noslaucis kalnus. Tā ir taisnība. Es nestāstīju saviem brāļiem, taču viņi ievēroja pārmaiņas.

²⁷⁰ Un Viņš man sacīja: "Tagad gatavojies. Dodies uz austrumiem. Lūk, tās vizijas skaidrojums." Saprotat? Un tā, lai jūs zinātu: brālis Sotmans nenošāva to dzīvnieku, kuru viņš medijs. Mēs centāmies to viņam dabūt. Un Viņš sacīja: "Šovakar tā būs kā zīme priekš tevis –viņam nekas nesanāks. Tieši tagad tev sevi ir jāvelta to eņģeļu apciemojumam." Un es biju ārkārtīgi satraukts, jūs atceraties.

²⁷¹ Un es biju rietumos. Eņģeļi virzījās uz austrumiem. Un, kad viņi lidoja garām, es tiku aizrauts līdz ar tiem (atceraties?), virzījās uz austrumiem. [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.]

²⁷² Un brālis Freds šeit šodien ir liecinieks, un brālis Normans. Kad mēs devāmies lejup,

es teju vai pārliecināju to vīru, lai viņš paliek un atrod savu medijumu. Vai taisnība, brāli Sotman? [Brālis Freds Sotmans saka: "Āmen."-Tulk.] Jā, lūk, tur viņš stāv. Es centos pārliecināt, bet tomēr Viņš bija man pateicis: "Viņš to neizdaris." Es vairs neko neteicu, mēs devāmies.

²⁷³ Kaut kā sēžot pie telts todien, kad... Tu atceries, brāli Sotman, es... (uzreiz, kā bija pateiktas dažas lietas) ...es paprasīju tev un brālim Normanam... (kur ir brālis Normans? Tur beigās.) ...lai jūs dodat vārdu, ka nestāstisiet to, kas notika. Pareizi? [Brāli saka: "Āmen, tā ir taisnība."-Tulk.] Vai es pagriežos un devos prom no tās telts, lūk, *šādi*? Vai tā ir taisnība? ["Ta ir taisnība."]

²⁷⁴ Tāpēc ka tas bija tieši tas, tieši tas arī bija, un es zināju, ka es nevarētu to stāstīt, kamēr tas nebija noticis, lai pārbaudītu, vai cilvēki to sapratis.

²⁷⁵ Un vai jūs ievērojāt, ka tas viens eņģelis (es stāstīju) bija neparasts eņģelis? Viņš man šķita īpašāks nekā tie visi pārējie. Vai jūs to atceraties? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Viņi bija izvietoti plejādē – trīs pa malām un viens augšā. Un tas, kurš atradās, lūk, šeit, man vistuvāk, skaitot no kreisās uz labo pusi, sanāk, bija septītais eņģelis. Viņš bija spožāks un nozīmēja man vairāk nekā tie pārējie. Vai atceraties? Es stāstīju, ka viņam bija *šādi* izgrieztas krūtis un viņš, lūk, *šādi* lidoja uz austrumiem. Vai jūs atceraties? Un es sacīju: "Viņš mani paņēma, pacēla augšup." Vai atceraties? ["Āmen."]

²⁷⁶ Tas ir tieši viņš, viņam ir Septītais Zīmogs – tas, ko es esmu vēlējis zināt visu savu dzīvi. Āmen! Pārējie Zīmogi, protams, man bija ļoti svarīgi, taču, ak, jūs nevarat iedomāties, ko Tas nozīmēja, vienu reizi dzīvē! [Brālis Branhams klauvē pa kanceļi-Tulk.]

²⁷⁷ Es lūdzos, es saucu uz Dievu. Es...es... Pēc tām sanāksmēm Fēniksā (tie cilvēki, kas tur bija ar mani, viņi zina) es ilgu laiku paliku kalnos.

²⁷⁸ Vienu rītu es piecēlos un devos uz Sabino kanjonu, uz tiem lielajiem, klinšainajiem, augstajiem kalniem. Es tur uzkāpu. Un tur ir ļoti šaura taciņa, pēc tam tu nogriezies, pacelies augšup uz Lemona kalnu, un tas ir apmēram piecdesmit kilometru garš gājiens (tur augšā ir teju vai desmit metri sniega). Un tā, augstu kalnos, ļoti agri no rīta, pirms saullēkta, ejot augšup pa to šauro taciņu, spārdot akmentiņus, es sajutu vadību pagriezties uz *to* pusi. Un es pagriežos un devos augšup pa tādām lielām, robainām klintīm, ak vai, daudzu desmitu metru augstumā.

²⁷⁹ Un es nometos ceļos starp šīm klintīm. Es noliku šo Bībeli un noliku šo grāmatiņu...šo pierakstu blociņu. Es sacīju: "Kungs Dievs, ko nozīmē tā vizija? Es...es..." Es sacīju: "Kungs, tas... Vai tas nozīmē, ka man ir jāmirst?"

²⁸⁰ Jūs atceraties, kā es jums stāstīju, ka es nodomāju, ka tas varbūt nozīmē manu nāvi, jo kaut kas tā uzsprāga, ka mani teju vai gabalos saraustīja. Jūs to atceraties. Cik daudzi no jums to zina, ir to dzirdējuši? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Nu, protams, jūs visi. Un es nodomāju, ka tas, iespējams, nozīmē manu nāvi.

²⁸¹ Un pēc tam istabā es sacīju: "Vai... Kas...kas tas bija, Kungs? Ko tas nozīmē? Vai tas nozīmē, ka man ir jāmirst? Ja tā, tad labi, savai ģimenei es neko neteikšu. Lai ar mani tā notiek, ja mans darbs ir beidzies." Es es sacīju...

²⁸² Un tā, kas tas bija? Bet Viņš man atbildēja (jūs atceraties, kā es jums to stāstīju), ka tā tas nav, ka tas bija mana darba turpinājums. [Brālis Branhams klauvē pa kanceļi-Tulk.] Ak! Ak vai! Vai saprotat? [Sanāksme saka: "Āmen." Redzat?

²⁸³ Un kad es sēdēju Sabino kanjonā (Debesu Tēvs to zina), tikpat isti, kā jūs redzējāt to piepildāties, nonāca tie eņģeļi un apstiprināja katra vēstījuma patiesumu. Tādējādi jūs zināt, vai tas ir no Dieva vai nē. Tas jums jau iepriekš tika pateikts caur viziju. Es nevarēju jums izstāstīt, kamēr nebija beigušies šie dievkalpojumi, jo man bija aizliegts to darīt.

²⁸⁴ Tajā ritā es sēdēju Sabino kanjonā ar paceltām rokām. Un mans... Vējš bija nopūtis manu veco, melno cepuri. Kad... Es tur stāvēju ar augšup paceltām rokām un lūdzos, es sacīju: "Kungs Dievs, ko gan tas nozīmē? Es nevaru to saprast, Kungs. Kam man ir jādara? Ja ir pienācis mans laiks doties Mājās, tad ļauj man nomirt tepat, kur neviens mani nekad

neatradis. Es negribu, lai kāds mani apraudātu, ja es nomiršu. Es gribu, lai ģimene tikai domātu, ka es vienkārši devos pastaigā. Un mani neatradis. Noslēp mani kaut kur. Ja man ir jāaiziet, nu, tad ļauj man aiziet. Varbūt Jāzeps kaut kad atradis šeit manu Bibli; lai viņš To lieto. Ja ir pienācis mans laiks aiziet, tad ļauj man aiziet, Kungs." Manas rokas bija izstieptas, un pēkšņi kaut kas uzradās manā rokā.

²⁸⁵ Es nezinu, nevaru to izskaidrot. Vai es aizmigu? – Es nezinu. Vai es iegāju transā? – Nezinu. Vai tā bija vizija? – Es nevaru jums to izskaidrot. Es varu jums pateikt tikai to, ka es... Tieši tāpat kā ar tiem eņģeļiem!

²⁸⁶ Un kaut kas iekrita man rokā. Es paskatījos, un tas bija zobens. Tam bija pārļu rokturis, ļoti skaists, un tam bija roku aizsargs no zelta. Bet asmens bija tādā kā hroma krāsā, kā sudrabs, tikai tas bija ļoti spožs. Un tas bija tik plāns un ass, ak vai! Un es nodomāju: "Cik skaista lieta!" Tas precīzi iegūla man rokā. Es nodomāju: "Tāds skaistums, bet," sacīju, "hm, es vienmēr esmu baidījies no tādām lietām, no zobena." Es nodomāju: "Ko gan es ar to darišu?"

²⁸⁷ Un tajā brīdī tur nodārdēja balss, kas lika ripot akmeņiem, sacīja: "Tas ir Ķēniņa Zobens!" Un tad es no tā izgāju.

²⁸⁸ "Ķēniņa Zobens." Ja būtu pateikts: "Ķēnišķīgs zobens..." Taču bija pateikts: "Ķēniņa Zobens." Un ir tikai viens Ķēniņš – tas ir Dievs, un Viņam ir viens Zobens, un tas ir Viņa Vārds, ar kuru es dzīvoju. [Sanāksme skaļi priecājas–Tulk.] Tas... Lai Dievs man palīdz, stāvot šeit aiz Viņa svētās kanceles un šī svētā Vārda priekšā, kurš šeit ir nolikts. Tas ir Vārds! Āmen! Ak, kādā laikā mēs dzīvojam! Cik tas ir vareni! Vai redzat šo mistēriju un noslēpumu? Trešais...

²⁸⁹ Stāvēju tur, kad tas mani atstāja, kaut kas vienkārši atnāca pie manis un sacīja: "Nebaidies." Es nedzirdēju nekādu balsi, tas bija it kā mani, runāja. Man vienkārši ir jāsaka jums taisnība, tieši to, kas notika. Kaut kas atnāca un pateica: "Nebaidies, tas ir tas Trešais Rāviens."

²⁹⁰ Trešais Rāviens, vai jūs to atceraties? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Viņš sacīja: "Tev ir bijis tik daudz atdarinātāju tam, ko tu mēģināji izskaidrot. Taču," sacīja, "nemaz nemēģini to darīt ar šo." Vai jūs to atceraties? Cik daudzi atceras to viziju? ["Āmen."] Nu, tas ir visur, uz lentām un visur. Tas bija pirms apmēram sešiem gadiem, pirms septiņiem gadiem. Tas bija pirms septiņiem gadiem. Sacīja: "Nemēģini to izskaidrot." Sacīja: "Tas ir Trešais Rāviens, bet Es satikšu tevi tur iekšā." Vai pareizi? ["Āmen."] Viņš sacīja: "Nemēģini..."

²⁹¹ Es stāvēju ar bērnu zābaciņu, kad Viņš pateica man, sacīja: "Izdari Pirmo Rāvienu, un, kad tu to izdarīsi, zivis metīsies pakaļ māneklim." Sacīja: "Pēc tam esi nomodā par Otro Rāvienu," sacīja, "jo tās būs tikai mazas zivis." Viņš sacīja: "Pēc tam Trešais Rāviens tās noķers."

²⁹² Bet visi tie kalpotāji sapulcējās ap mani, sacīja: "Brāli Branham, mēs zinām, ka tu vari to izdarīt! Aleluja, brāli Branham!" Tā arī ir, es vienmēr esmu bijis saistīts ar sludinātāju drūzmu. Saprotat? Es milu cilvēkus, bet viņi grib, lai tu viņiem visu izskaidro, kas ir *tas* un *šitas*.

²⁹³ Bet es sacīju: "Nu, hm...nu, es pat nezinu." Es sacīju: "Jā, es protu makšķerēt." Es sacīju: "Pirmkārt, ir jāizdara... To ir jādara šādi: ja redzi, ka apkārt ir zivis, vajag paraustīt mānekli." (Un tieši tāda ir makšķerēšanas taktika.) Un tā, es sacīju: "Paraustiet mānekli. Lūk, redziet, kad es parāvu mānekli pirmo reizi, zivis uzreiz metās tam virsū." Taču tās bija maziņas, tieši tādas, kādas ķēra viņi.

²⁹⁴ Un tad es sacīju: "Pēc tam tu...tu ņem..." Un es strauji izvilku to krastā. Un es noķēru zivtiņu, taču tā izskatījās kā uz mānekļa uzvilktā āda, tā vienkārši bija...tā bija ļoti maziņa.

²⁹⁵ Un tad es tur stāvēju, un kaut kas pateica: "Es taču tev teicu, ka tā nedrīkst darīt!"

²⁹⁶ Un es sāku raudāt. Es viss biju, lūk, *šādi* sapinies makšķerauklā. Un es tur stāvēju

raudādams, *šādi* nolaidis galvu. Es sacīju: "Dievs, ak, es... Piedod man! Es esmu viens muļķa cilvēks. Kungs, ne... Piedod Man." Un man bija tā maksšķeraukla.

²⁹⁷ Un rokā man uzradās bērnu zābaciņš, apmēram *tik* liels. Bet šņorīte, kas man bija, bija apmēram tikpat resna kā mans pirksts, nedaudz resnāka par centimetru. Bet šņores caurumiņš tajā zābaciņā bija apmēram tik liels...droši vien ne lielāks par pāris milimetriem, tā actiņa. Un es centos aizšņorēt to zābaciņu ar to resno centimetrīgo auklu. Ha!

²⁹⁸ Un atskanēja balss, sacīja: "Tu nevari iemācīt pentakostu mazuļiem pārdabiskās lietas." Sacīja: "Liec viņus mierā!"

²⁹⁹ Un tieši tajā brīdī Viņš mani pacēla. Viņš paņēma mani augšā un apsēdināja kaut kur ļoti augstu, kur notika kaut kāda sanāksme. Tas izskatījās pēc telts jeb kaut kādas katedrāles. Un es paskatījos, un tur malā stāvēja kaut kas līdzīgs būdiņai, kā maza mājiņa. Un es ieraudzīju, kā tā Gaisma sarunājās ar kādu vīrs manis – tā Gaisma, kuru jūs redzat uz fotogrāfijas. Tā aizvirpuļoja prom no manis, lūk, *šādi*, un nostājās vīrs tās telts, un sacīja: "Es satīkšos ar tevi tur." Un sacīja: "Tas būs Trešais Rāviens, un tu nevienam to neizstāstīsi."

Un Sabino kanjonā Viņš sacīja: "Tas ir Trešais Rāviens."

³⁰⁰ Un ar to ir saistītas trīs varenas lietas. Un viena atvērās šodien...tas ir, vakardien, otra atvērās šodien, un ir viena lieta, ko es nevaru izskaidrot, jo tas ir nezināmā valodā. Taču es stāvēju tieši tur un to skatījos tai tieši virsū. Un tas ir Trešais Rāviens, kas tuvojas! [\[Brālis Branhams klauvē pa kanceli-Tulk.\]](#) Un Dieva Svētais Gars... Ak vai! Lūk, kāpēc visas Debesis klusēja.

³⁰¹ Lūk, labāk es šeit apstāšos. Saprotat? Vienkārši...vienkārši jūtu aizliegumu, ka vairs par to runāt nedrīkst. Saprotat?

³⁰² Un tā, vienkārši atcerieties: Iemesls, kāpēc netika atvērts Septītais Zimogs [\[Brālis Branhams klauvē pa kanceli-Tulk.\]](#)... Redziet, tas netika atvērts, lai neviens to nezinātu.

³⁰³ Es gribu, lai jūs zinātu, ka šī vizija tika parādīta pirms daudziem gadiem, kad es par to vēl nezināju pilnīgi neko. Vai atceraties? [\[Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.\]](#) Un te nu tā ir, tieši tāpat kā tā otra, precīzi saskan ar Vārdu, tieši tā, kā tas bija. [\[Brālis Branhams klauvē pa kanceli.\]](#) Un Dievs zina manu sirdi, man ne reizi pat domas tādas nebija, bet te nu tas ir. Tagad ir vēlāks, nekā mēs domājam. Jā. Ak vai!

³⁰⁴ Tas parāda, ka tas ir no Dieva. Jo, redziet, tas precīzi saskan ar Dieva apsoliņumiem vēstījuma beigās. Pievērsiet uzmanību. Pievērsiet tagad uzmanību, laika beigu vēstījumam, šis Zimogs... Galu galā Viņš atvēra visus sešus Zimogus, bet Viņš neko nesaka par Septīto. Un beigu laika Zimogs, kad tas sākas, saskaņā ar Bibliu tas būs pilnīgs un absolūts noslēpums. Pirms tas kļuva zināms... Un atcerieties Atklāsmes Grāmatā 10:1-7, pirmais līdz septītais, 10. nodaļa 1-7 panti. "Septītā eņģeļa vēstījuma beigās būs zināmi visi Dieva noslēpumi." Mēs esam laika beigās, Septītā Zimoga atvēršanās.

³⁰⁵ Lūk, kā gan es varēju zināt, pavisam nesen, pagājušajā svētdienā, tieši pirms nedēļas, kad es sludināju: "Esiet pazemīgi, esiet pazemīgi! Atcerieties, Dievs darbojas mazās lietās." Es nemaz neaptvēru, par ko isti tas viss bija. Bet tagad es saprotu. Tas ir tik necili! Jūs domātu, ka kaut kas tāds tiktu atklāts Vatikānam vai... Taču tas atnāk tieši kā Jānis Kristītājs. Tas atnāk kā mūsu Kunga piedzimšana, kaut kādā kūti. Slava Dievam! Goda vārds, tā stunda ir tuvu! [\[Sanāksme priecājas-Tulk.\]](#) Āmen! Mēs esam klāt. Ak vai!

³⁰⁶ Vai tagad jūs saprotat šis Dieva vizijas Patiesību, kāpēc septiņi eņģeļi atnesa mani no rietumiem? Viņi nāca no rietumiem un atgriezās uz austrumiem, un atveda šurp šivakara vēstījumam. [\[Brālis Branhams klauvē pa kanceli-Tulk.\]](#) Ak vai!

³⁰⁷ Lūk, tā varenā pērkona balss un tā misija, kas tika šeit īstenota, ir atklāta, ka tas...un bija pierādīts, ka tas ir no Dieva. Tikai padomājiet. Es nezināju šos Zimogus, un šajā nedēļā tie tika atklāti. Kurš gan varēja iedomāties, ka tie septiņi eņģeļi arī bija tas, bija tas vēstījums, kas izskanēja (tie eņģeļi, kuri nogādāja mani atpakaļ uz šejieni tam nolūkam).

Saprotat?

³⁰⁸ Atcerieties, septītais vēstnesis bija... Septiņi vēstneši bija... Es vairāk ievēroju tieši septīto eņģeļi, viņš man šķita īpašāks nekā pārējie. Redziet, viņi stāvēja, lūk, *šādi*. (Lūdzu, klausieties ļoti uzmanīgi.) Bet es stāvēju *šeit*, un es vēroju tos pārējos...

³⁰⁹ Redziet, viena...pirmais putnu bariņš, to visas spalviņas bija izspūrušas. Vai jūs tos atcerieties? Un tie visi lidoja uz austrumiem. Bet otrs bariņš bija spilgtāki un lielāki putni, tie bija līdzīgi baložiem ar smailiem spārnēm. Arī tie lidoja uz austrumiem. Pirmais Rāviens, Otrais Rāviens, bet pēc tam nākošie bija tie eņģeļi.

³¹⁰ Un es stāvēju tieši tur, un notika tas sprādziens, un es skatījos uz *to* pusi, uz rietumu pusi, un viņi parādījās un pacēla mani tajā. Es pilnībā atslēdzos no savas domāšanas. Un viens no tiem pietuvojās, un tas bija tas, kurš man šķita tik neparasts – tas, kurš bija pa kreisi no manis, no tās puses, kur es iegāju tajā plejādē. Ja skaitīt no kreisās uz labo pusi, tad sanāk, ka pietuvojās septītais eņģelis. Lūk, neaizmirstiet, septiņi vēstneši.

³¹¹ Vai jūs atceraties to baltā akmens piramīdu no Džuniora Džeksona sapņa, kuru es jums izskaidroju? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Redzat? Ievērojiet, tovar, kad es aizbraucu, un es... Tika parādīti seši sapņi, un tie visi bija tieši par vienu un to pašu. Pēc tam parādījās vizija un aizsūtīja mani uz rietumiem. Bet Džunior, viņš skatījās, kamēr... Paskatieties. Paskatieties, cik ideāli!

³¹² Es...es ceru un ticu, ka jūs atceraties, ka es mēģinu piedēvēt šo žēlastību Jēzum Kristum, kurš ir tā visa Autors; un vienīgais iemesls, kāpēc jūs vēl nekad dzīvē neesat dzirdējuši, ka es šādi runāju... Taču tā stunda tuvojas. [Sanāksme saka: "Mēs tam ticam."-Tulk.] Saprotat? Skatieties.

³¹³ Un tā, lai jūs pārliecinātu, lai tas patiešām dziļi nostiprinās jūsos... Es grasos atkal no jums aizbraukt. Es nezinu, kurp es došos. Man ir jāsludina Evaņģēlijs citās vietās.

³¹⁴ Bet, lai jūs neteiktu: "Es jau esmu pieklausījies visvisādu fanātismu..." Es nezinu, kā... Es nevaru tiesāt kādu citu cilvēku. Man ir jāatbild Dieva priekšā tikai par to, ko es...par sevi.

³¹⁵ Bet vai visos šajos gados ir bijis kaut viens gadījums, kad es jums būtu kaut ko pateicis Tā Kunga Vārdā, kas būtu nepareizi? [Sanāksme saka: "Nē."-Tulk.] Un to nevar pateikt neviens, jo es vienmēr esmu teicis tieši tā, kā Viņš teica.

³¹⁶ Tagad es vienkārši jums parādīšu, ka tas ir pilnīgi pareizi, un to apstiprināšu.

³¹⁷ Un tā, atcerieties: "Ja kāds būs garīgs vai pravietis, tad Es, Tas Kungs, runāšu ar viņu parādībās un atvēršos viņam sapņos," tas ir, izskaidros sapņus. Jāzeps, viņš varēja izskaidrot sapņus un runāja...un redzēja vizijas. Pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.]

³¹⁸ Tagad paklausieties, lūk, ko. Kad tas notika, Džunior stāvēja uz lauka, uz kura bija...bija, lūk, tāda liela piramīda. Un kaut kas tur bija uzrakstīts uz akmeņiem, un es atvēru to cilvēkiem. Vai pareizi, Džunior? [Brālis Džunior Džeksons saka: "Āmen."-Tulk.] Apmēram gadu pirms tā notikuma.

³¹⁹ Un tagad pievērsiet uzmanību nākamajai lietai. Es paņēmu kaut kādu stieni un to nogriezu, un iekšienē bija balts akmens, uz kura nekas nebija rakstīts. Un tajā brīdī es devos uz rietumiem. Un es sacīju viņiem visiem, teicu: "Neejiet uz rietumiem. Palieciet šeit un skatieties uz to, līdz es atgriezīšos." Es devos uz rietumiem, notika sprādziens, atgriezās atpakaļ uz austrumiem ar Svēto Garu, kas izskaidroja šo nerakstīto Vārdu. Nu, ja tas nav Pats Visuvarenais Dievs, tad es gribu zināt, kas tas ir.

³²⁰ Kāpēc es to visu saku, draugi? – Lai parādītu jums, ka mēs esam laika beigās. Lūk, ja tie pārējie precīzi sakrīt ar Vārdu, tad arī *šīs* precīzi sakrīt ar Vārdu! Mēs esam klāt, mēs esam beigās, draugi.

³²¹ Drīz laiks beigsies. Miljoni aizies bojā. Miljoni tiks...kuri šobrīd uzskata, ka viņi ir

glābti, kļūs par "lielgabalu gaļu" atomieroču ērā. Mēs dzīvojam pēdējā stundā. Caur Visuvarenā Dieva žēlastību, ar Viņa palīdzību Viņa tautai, lai viņi gaidītu drīzo Kristus parādīšanos... "Cik vēl ir atlicis, brāli Branham?" – Varbūt divdesmit gadi; varbūt piecdesmit gadi; varbūt simts gadi, es nezinu. Bet varbūt rit; varbūt jau šovakar. Es nezinu. Un, ja kāds saka, ka viņš noteikti zina, tad viņš maldās. Saprotat? Nevienš nezina, tikai Dievs zina.

³²² Un tā, skatieties. Goda Vārds, stāvot Dieva priekšā, es runāju Patiesību, ka es tos [Zimogus–Tulk.] garīgi saskatīju, saskatīju caur Svēto Garu, un katram no tiem tika noteikta viņa vieta Bibelē.

³²³ Lūk, bet, kas ir tas lielais noslēpums, kas atrodas aiz šī Zimoga, es nezinu. Es to nezinu. Es to nespēju izprast. Es nespēju noteikt, kas tieši...kas tieši bija pateikts, taču es zinu, ka tie bija tie Septiņi Pērkonī, kuri runāja cieši viens pēc otra, vienkārši nodārdēja septiņas reizes pēc kārtas. Un tas atklājās vēl citādāk, un es to ieraudzīju.

³²⁴ Un, kad es to ieraudzīju, es gaidīju izskaidrojumu. Tas tur pārlidoja, bet es nespēju to izprast. Pilnīgi pareizi. Saprotat? Redzat? Tam vēl nav pienācis pavisam īstais laiks, bet tas jau ieiet tajā ciklā. Saprotat? Tas jau tuvojas. Tāpēc jums tikai ir jāatceras, ka es runāju jums Tā Kunga Vārdā. Esiet gatavi, jo jūs nezināt, kurā stundā kaut kas var notikt.

³²⁵ Un tā, kad tas nonāks uz lentes (tieši tā tas ir), no manis droši vien novērsīsies desmit tūkstoši manu draugu, jo viņi pateiks, ka brālis Branhams mēģina sevi izcelt un taīsa sevi par Dieva kalpu vai pravieti, vai vēl kaut kādu. Es vēlos pateikt jums, mani brāļi, ka jūs kļūdaties.

³²⁶ Es tikai stāstu jums, ko es redzēju un kas man tika pateikts. Un tagad jūs...jūs varat darīt, kā vien jums tik. Es nezinu, kurš būs...kas notiks. Es to nezinu. Es vienīgi zinu, ka tas noslēpums ir tajos Septiņos Pērkonos. Debesis bija klusums. Vai visi saprot? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Varbūt ir pienācis laiks; varbūt jau ir pienākusi tā stunda, kad šī varenā personība, kuras parādīšanos mēs gaidām, uznāks uz skatuves.

³²⁷ Varbūt šī kalpošana, caur kuru es esmu centies atvest cilvēkus atpakaļ pie Vārda, ir ielikusi pamatu. Ja tas ir tā, tad es pametu jūs uz visiem laikiem. Mēs šeit nebūsim abi vienlaicīgi. Saprotat? Ja tas ir tā, tad viņš pieaugs, bet es samazināšos.

³²⁸ Es nezinu, taču Dievs man deva to privilēģiju paskatīties un ieraudzīt, kas tas ir, ieraudzīt, kā tas atveras līdz noteiktai vietai. Tā ir taisnība.

³²⁹ Un es esmu pārliecināts, ka jūs ievērojāt tās lietas, kas notika šīs nedēļas laikā. Es esmu pārliecināts, ka jūs ievērojāt to Kolinsa dēliņu, kurš te gulēja, mira, pirms dažām dienām, to meitenīti ar leikēmiju.

³³⁰ Dieva Valstība tuvojas, un Tā arvien vairāk pāriet no negatīva uz pozitīvu, kā tas jau bija. Tam nevajadzētu būt par klupšanas akmeni nevienam. No taisnošanas uz svēttapšanu, uz Svētā Gara kristību, bet pēc tam, lūk, *šurp*. Redzat? Vienkārši mēs vairāk un vairāk tuvojamies Dievam.

³³¹ Vai tad jūs, metodistu sludinātāji, neredzat, ka jūsu vēstījums par svēttapšanu bija virs tā, ko sludināja Lutērs?

³³² Vasarsvētku draudzes, vai tad jūs neredzat, ka jūsu vēstījums par kristību ir daudz tālāk par to, ko sludināja metodisti? Vai jūs saprotat, ko es gribu pateikt? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.]

³³³ Nu, kā tik mums nav bijis! Un tā tas ir. Un, ja kāds nicina netaisnību, bet cilvēki saka kaut ko, kas īstenībā ir meli, nevis Patiesība, es to neciešu.

³³⁴ Taču es milu tiru Patiesību, kaut arī tā traucētu šādā vai tādā veidā. Ja tā ir Patiesība, Dievs galu galā parādīs, ka tā ir Patiesība. Un, ja Viņš to neizdarīs drīzumā, vienā no šīm dienām, tad mana vizija bija nepareiza. Tagad jūs redzat, kur es esmu sevi nolīcis.

³³⁵ "Kad tas notiks, brāli Branham?" – Es nevaru jums to pateikt, es nezinu.

³³⁶ Taču vienā no šīm dienām, ja mēs vairs nesatiksīties šeit uz zemes, tad mēs satiksīties tur pie Kristus tiesas troņa. Un jūs ieraudzīsiet, ka tā atklāsme, kas man atnāca no Dieva tajā istabā (tāpat kā man bija atnākušas tās visas pārējās), ka tās... Viens no šī Zimoga noslēpumiem, kāpēc tas netika atklāts, bija Septiņi Pērkoni, kas runāja savās balsīs. Un te nu tas ir, pilnīgi precīzi, jo neviens par to neko nezina, tas pat nebija uzrakstīts. Tāpēc mēs esam laika beigās. Mēs esam klāt.

³³⁷ Es pateicos Dievam par Viņa Vārdu. Es pateicos Viņam par Jēzu Kristu, jo, ja Viņš nebūtu sūtīts kā gandarījums par mūsu grēkiem, mēs visi būtu pilnīgā grēka draņķi, bez cerības. Taču caur Viņa žēlastību Viņa Asinis attīra no visa grēka. Gluži kā tas tintes piliens balinātāja vannā – jūs nekad vairs to tinti neatradīsiet. Kad mūsu grēki ir izsūdzēti, tie tiek ielikti Jēzus Kristus Asinīs; tie vairs nekad nebūs zināmi. Dievs tos aizmirst, tie nekad nav darīti. Un kamēr vien tur guļ tas Upuris kā izpirkums par mums, tad tas ir viss...tas ir viss, kas vajadzīgs. Saprotat? Mēs...mēs vairs neesam grēcinieki, mēs esam kristieši caur Dieva žēlastību. Neaizmirstiet, paši par sevi mēs droši vien būtu tikpat slikti kā agrāk. Taču, redziet, mums parādījās Dieva žēlastība, un tieši tas padarīja mūs par tiem, kas mēs esam šodien – brāļi un māsas kristieši.

³³⁸ Šī man bija ārkārtēja nedēļa. Es esmu noguris. Mans prāts ir noguris. Tāpēc ka es...es esmu...es darīju visu, ko vien varēju. Un katru dienu notika kaut kas savāds. Es biju pārsteigts: es ieeju istabā, esmu tajā dažas minūtes un redzu, kā kaut kas mani pilnībā izmaina.

³³⁹ Un, lūk, es tur ieeju un ņemu piezīmes, ņemu doktora Smita grāmatas, Ūrija Smita, un, ak, daudzus autorus un pārējo, un lasu...lasu viņu grāmatas. Es saku: "Lūk, Sestais Zimogs. Lūk, Ceturtais Zimogs. Nu, ko par to raksta šis cilvēks? Viņš raksta, kas tas ir *tas*, *šitas* un *tas*." Ieskatos šeit un ņemu citu, tas raksta, kas tas ir *tas* un *tas*. Un šķita, ka es vienkārši...Vienkārši kaut kas negāja kopā.

³⁴⁰ Pēc tam es nodomāju: "Ko gan tas nozīmē, Kungs?" Un es nedaudz pastaigājos šurpu turpu. Es metos ceļos un lūdzos. Atgriežos un paņemu Bibli, pasēžu, palasu, pastaigāju šurpu turpu.

³⁴¹ Pēc tam pēkšņi, kad es nomierinos, lūk, tas vienkārši atveras *šādi*. Tad es aši satveru pildspalvu un sāku to šādi pierakstīt, visu, ko es redzu un daru. Es to šādi vēroju, līdz visu pierakstu.

³⁴² Pēc tam es veltu tam visu atlikušo dienu, izpētu to un pārbaudu, vai tas sasaistās kopā visos Svētajos Rakstos. Tad... "Pārbaudiet visu." Saprotat?

³⁴³ Un, lūk, tas ir manā priekšā, un es domāju: "Daudziem cilvēkiem ir bijušas vizijas, daudziem ir bijušas atklāsmes." Ja tas ir pretrunā Vārdam, tad atstājiet to, tieši tā, atstājiet to.

³⁴⁴ Un tā, pēc tam es izskatu to *šādi* un izskatu to *šādi*. Es te pierakstu visādus sikumus. Tad spriežu: "Nu, klase priecāsies to dzirdēt, jo tas sasiēnas ar *to* un sasiēnas arī ar *to*. Nu, paskatīsīties, kas *te* ir teikts? Jā...jā, tas ir tieši *šeit*." Saprotat?

³⁴⁵ Un es izskatu to viscaur Bibelē, un šajā nedēļā es rādīju šo savstarpējo saikni. Te nu tas ir, tas ir uz magnetafona lentēm, variet tās ņemt. Un es to izdarīju, cik vien labi zināju, atradāmies kristiešu sadraudzībā un Dieva žēlastībā pret visiem cilvēkiem caur Jēzu Kristu. Es izdarīju visu, kas vien bija manos spēkos.

³⁴⁶ Jūs bijāt vieni no vislabākajiem klausītājiem. Jūs sēdējāt tik patīkami kā neviens. Jūs nācāt šurp vienos dienā līdz pat pulksten pieciem, cik nu atvērās draudzes nams, un nesāt...lai ļautu ienākt cilvēkiem. Jūs stāvējāt aukstumā, jūs sēdējāt sniegā, jūs darijāt visu, stāvējāt gar sienām, kamēr nesāka sāpēt kājas. Es redzēju, kā virieši sēdēja...atdeva savu vietu sievietēm, bet citi stāvēja, lūk, šādi, sēdēja kur nu kurais.

³⁴⁷ Es nodomāju: "Kungs, visa..." Šī bija noslēpumaina nedēļa. Viss bija kaut kā neparasti: cilvēki nāk, redzi, kā viņi stāv uz ielas, pie logiem, durvis, tur pašā galā, it visur,

un klausās. Bet kā orators...es ne tuvu neesmu nekāds orators. Man...man pietiek prāta, lai saprastu, ka es tāds neesmu, ka es neesmu runātājs. Bet kāpēc cilvēki tā sēž un klausās? Kāpēc viņi to dara? – Viņi nenāk tāpēc, lai paklausītos tādu cilvēku kā es. Bet viņi nāk, tāpēc ka tajā ir kaut kas, kas pievelk cilvēkus. Tā tas ir. Saprotat? Tajā ir kaut kas, kas viņus pievelk.

³⁴⁸ Kā mana sieva stāvēja šeit uz platformas un dziedāja, kad vēl tikai sāku.

No rītiem un vakariem, no ziemeļiem dienvidiem

Uz kāzām tie nāk, Pats Ķēniņš tos lūdz

Ņemt vietu starp cienīgiem;

Tie kopā nu pulcējas Un Godībā savācas,

Lai kā dārgakmeņi Viņa kroni spīdētu.

³⁴⁹ Vienmēr paturiet to prātā: būt dārgakmenim Jēzus Kristus kroni. Pāvils sacīja Draudzei: "Jūs esat dārgumi, dārgakmeņi Viņa kroni." Mums ir jābūt dārgakmeņiem Jēzus Kristus kroni.

³⁵⁰ Mums nekad nevajadzētu piedēvēt to kādam cilvēkam. Aizmirstiet par mani. Es esmu jūsu brālis, caur žēlastību izglābts grēcinieks, kurš nav cienīgs dzīvot. Tā ir visistākā patiesība. Es to nesaku, lai būtu pazemīgs – tie ir fakti. Mani nav nekā, vispār nekā laba.

³⁵¹ Taču Dieva žēlastība ļāva manām nabaga acīm, kuras jau zaudē savu spožumu, ieskatīties aiz laika priekšskara un ieraudzīt to, kas atrodas tur, un atgriezties atpakaļ.

³⁵² Kad es vēl biju puisēns, es milēju cilvēkus. Es vienmēr gribēju, lai kāds mil mani un parunā ar mani. Nevienš to negribēja, jo manai ģimenei bija slikta slava. Nevienš negribēja ar mani runāt.

³⁵³ Taču, kad es atdevos Dievam, tad... Mūsu radinieki nāk no iriem. Es domāju: "Varbūt... Viņi visi bija katoļi, varbūt iet uz turieni?" Es devos uz turieni, un tur par Viņu runāja tā. Es devos uz Pirmo baptistu draudzi, bet tur par Viņu runāja citādāk.

Es sacīju: "Kungs, kaut kur taču ir jābūt patiesajam ceļam."

Un Kaut Kas pateica: "Tas ir Vārds."

Es turējos pie tā Vārda. Paskatieties uz visām vizijām, it visur.

³⁵⁴ Tajā dienā, kad es ieliku tur to stūrakmeni un ieliku to iekšā, es tur uzrakstīju, ko tajā rītā Viņš parādīja man vizijā: "Uzstājies laikā, nelaikā, norāj, brīdini, paskubini ar visu pacietību un mācību. Jo nāks laiks, kad viņi nepanesīs veselīgo mācību, bet uzkraus sev mācītājus pēc pašu iegribām, kā nu ausis niez, un novērsīs ausis no patiesības, bet piegriezīsies pasakām." Un es ieraudzīju, ka tie divi koki, pie kuriem es stāvēju, tieši to arī izdarīja. Pareizi. Un te nu mēs esam. Un tā ir taisnība. Lūk, un jūs ne...

³⁵⁵ Atcerieties. Atļaujiet vēl reizi jūs pamācīt. Nesakiet nevienam: "Paldies," vispār nevienam. Nesakiet...nedomājiet, ka kāds kalpotājs vai vēl kāds, kāds mirstīgs cilvēks, ka viņā ir kaut kas labs, jo tā tas nav, lai kas viņš arī nebūtu. Nevienā cilvēkā nav nekā laba. Tā tas ir.

³⁵⁶ Ja šeit stāvētu vairākas taures, un uz vienas no tām vajadzētu nospēlēt kaut kādu mūziku, tad to darītu cilvēks. Jo šīs taures taču ir pilnībā mēmas. Tas taču ir cilvēks, kas var likt skanēt taurei, kas zina, ko viņš dara, kurš paņem tauri rokās. Pašai taurei ar to nav nekāda sakara. Skaņa nāk no tā saprāta, kas tur to rokās. Tā tas ir. Tāpēc visas taures ir vienādas.

³⁵⁷ Visi cilvēki ir vienādi. Visi kristieši ir vienādi. Mūsu vidū nav neviena liela cilvēka. Mēs neesam ne lieli vīri, ne lielas sievas. Mēs visi esam brāļi un māsas, visi vienlīdzīgi, viena un tā pati kategorija. Mēs neesam nekādi "lielie". Nevienš netaisa otru lielāku par citu, tā

nekad nevajag darīt. Nē-nē. Mēs visi esam tikai cilvēki.

³⁵⁸ Necentieties to visu izskaidrot. Nemēģiniet kaut ko uzsākt, tikai dzīvojiet neatlaidīgu dzīvi, slavējot un godinot Jēzu Kristu. Vai tagad visi saprata? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Āmen. Mīliet Viņu no visas sirds. Vai jūs tā mīlat? ["Āmen."]

Viņu milu es (es tā darišu!), Viņu milu es,

Jo Viņš pirmais milēja.

Un glābšanu man Golgātā

Viņš nopirka.

³⁵⁹ Slava Dievam! Vai visi to saprot visā pilnībā? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Vai visi tic? ["Āmen."] Vai atceraties, kā es teicu pašā sākumā: "Kas ir ticējis mūsu sludināšanai? Kuram Tā Kunga elkonis ir atklājies?" Vai Viņš jums ir atvēris Savu žēlastību, Savu labestību? ["Āmen."] Āmen. Vienkārši atcerieties, mīliet Viņu no visas sirds.

³⁶⁰ Tagad es došos atpakaļ uz mājām. Ja Dievs dos, es atgriezīšos šurp apmēram pirmajā jūnijā.

³⁶¹ Varbūt, ja Dievs to ieliks manā sirdī, varbūt kaut kad šīs vasaras sākumā, piemēram, jūnijā vai vēl kaut kad, varbūt rudens sākumā, ja Tas Kungs aizkavēsies, es gribētu atkal atbraukt un veltīt vēl septiņus vakarus pēdējām septiņām Bazūnēm. Vai jūs to gribētu? Vai gribētu? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Vai jūs lūgsiet par mani, lai Dievs man palīdz? ["Āmen."] Labi.

³⁶² Līdz mēs atkal tiksimies, neaizmirstiet šo veco, labo dziesmu.

Viņu milu es, Viņu milu es,

Viņš pirmais mani Milēja.

Un glābšanu man Golgātā

Viņš nopirka.

³⁶³ Tagad es vēlos, lai jūs noliecat savas galvas. Es gribu palūgt par jums. Pirms gans atlaidis sanāksmi, es gribu par jums palūgt.

³⁶⁴ Mūsu Debesu Tēvs, lai cilvēki, Kungs, saprot. Un es esmu pārliecināts, ka daži nesaprot. Taču, Tēvs, lai viņi...viņi zina mērķi un lai viņi saprot, Tēvs, ka...ka tas viss ir atklāts tikai tāpēc, ka tā ir Tava žēlastība viņiem. Un es vēlos pateikties Tev, Kungs, par zināšanām, ka mēs varam zināt šīs lietas, kuras Tu mums esi atklājis.

³⁶⁵ Un es lūdzu par ikvienu, kas atrodas šeit, ikvienu, kas piedalījās šajās sanāksmēs. Ja ir kāds, kurš netic, Kungs, tad lai viņi kļūst ticīgi.

³⁶⁶ Es lūdzu par visiem, kas klausīsies šos vēstījumus no lentēm. Un, ja tā nokļūs (un tās tas, bez šaubām, notiks) daudzu neticīgo mājās un dzīvesvietās, kuri tam nepiekritis, taču, Tēvs, es lūdzu par katru, lai pirms viņi pateiktu kādu zaimojošu vārdu, lai viņi sākumā apsēstos un izpētītu Svētos Rakstus par to, kas bija izteikts. Un pēc tam pasaka Tev, ka viņi patiešām ir patiesi un vēlas zināt, vai tā ir Patiesība vai nē. Un es lūdzu par viņiem, Tēvs.

³⁶⁷ Un es lūdzu par tiem, kuri stāvēja gar sienām, kuri stāvēja uz ielas, kuri sēdēja mašīnās, par bērniņiem un par visiem, kuri bija zālē. Un par pilnīgi visiem, Kungs, es lūdzu par viņiem.

³⁶⁸ Un es lūdzu, lai Tu atbildi uz manām lūgšanām, lai Tu viņus svētītu. Vairāk par visu, Kungs, dāvā katram mūžīgo Dzīvību. Es lūdzu, lai neviens no viņiem neaiziet pazušā, it neviens.

³⁶⁹ Un, Tēvs, mēs nezinām, kad būs tas varemais notikums. Taču, kad mēs redzam, kā parādās tās zīmes un Rakstos aprakstītie notikumi, tas ārkārtīgi brīdina mūsu sirdis. Un es

lūdzu, Tēvs Dievs, lai tu mums palidzi.

³⁷⁰ Es lūdzu, lai Tu palidzi mūsu dārgajam draudzes ganam, brālim Nevilam. Piepildi viņu, Kungs, ar žēlastību un piepildi viņu ar spēku un sapratni, lai viņš varētu ņemt šo uzkrāto Barību un barot Dieva jērus.

³⁷¹ Kungs, es lūdzu, lai tu sargā mūs no slimībām. Lai ir tā, ka tad, kad cilvēki saslims, viņi atcerētos, ka uz altāra kā izpirkums guļ istās un visam pietiekošās Kunga Jēzus Asinis. Un es lūdzu, lai viņi uzreiz kļūtu veseli.

³⁷² Un es lūdzu, lai Tu sargā viņus no sātana spēka, kurš atņem viņiem drosmi vai cenšas izdarīt tā, lai viņi izveidotu kultus, vai... Vienkārši sargā viņus no visiem naidīgiem spēkiem, Kungs. Dari mūs svētus Savam Vārdam. Dāvā to, Kungs.

³⁷³ Vēl, Kungs, es lūdzu, lai Tu palidzi man. Es...es jau sāku izdzist, Kungs. Es zinu, ka man vairs nevar būt daudz laika atlicis. Un es lūdzu, lai Tu palidzi man, ļauj man būt uzticīgam, Kungs, un godīgam, un patiesam, lai es varētu nest vēstījumu tik tālu, cik man tas ir paredzēts. Un, kad pienāks mans laiks atpūsties un es nokļūšu pie tās Upes, un viņi nāks virsū, ak, Dievs, ļauj man būt spējīgam nodot šo veco Zobenu kādam citam, kas būs ar To godīgs, Kungs, un nesis Patiesību. Dāvā to, Kungs. Bet līdz tam laikam palidzi man būt stipram un veselam, un drosmīgam.

³⁷⁴ Palidzi manai draudzei. Svēti mūs visus, Kungs. Mēs esam Tavi. Mēs tagad jūtam, ka Tavs Svētais Gars ir mūsu vidū. Mēs ticam, ka Tu atbildēsi uz mūsu lūgšanām. Jo mēs atdodamies Tev līdz ar tavu Vārdu kalpošanai uz visu to laiku, kas mums vēl ir atlicis šeit uz zemes, Dieva Dēla, Jēzus Kristus, mūsu iemiļotā Pestītāja Vārdā un Viņa slavai. Āmen.

Viņu milu... (Lai Dievs jūs svēti!)

...Viņu milu es (ar visu savu sirdi),

Viņš pirmais mani milēja...

Lai Dievs tevi svēti, brāli Nevil.

³⁷⁵ [Sanāksme turpina dziedāt dziesmu: "Viņu milu es." Brālis Ormans Nevils atlaiž sanāksmi ar lūgšanu-Tulk.]

³⁷⁶ SEPTĪTĀ ZĪMOGA TURPINĀJUMS

[Brālis Branhams nevēlējās publiskot audio ierakstu no paragrāfiem nr. 261-374. To vietā viņš ierakstīja citu šīs svētrunas noslēgumu pirmdienā, 1963. gada 25. martā. Tālākie paragrāfi nr. 377-414 kļuva par oficiālo magnetafona lentas "Septītais Zīmogs" noslēgumu izplatīšanai tajā laikā. Tālākais teksts (paragrāfi nr. 377-414) ir toreiz pievienotais turpinājums 261. paragrāfam-Tulk.]

³⁷⁷ Un ir labi, ka viņš neko par to nezina, tāpēc ka, ja viņš uzzinātu, tad viņš to atdarinātu. Tieši tāda ir viņa viltība.

³⁷⁸ Tieši tāpēc Dievs tik ļoti noslēpa to no visas pasaules, pat no Debesīm, ka to vienkārši nav iespējams saprast, ja vien pats Dievs to neatklās.

³⁷⁹ Un tā, es gribu, lai jūs tagad pievēršat uzmanību, ka Sestajā Zīmogā...ka Sestajā Zīmogā bija trīskāršs mērķis.

Trīskāršs mērķis bija jātniekos. Trīskāršs mērķis bija visās tajās lietās.

³⁸⁰ Tas atkal mūs atved pie trijniekiem un septītniekiem. Redziet, Septiņi Zīmogi, Septiņi Kausi un tā tālāk. Trijniekos un septītniekos, kas ir Dieva matemātikas skaitļi, lai atklātu Viņa Vārdu.

³⁸¹ Lūk, paskatieties, kā piemēram, ar jātniekiem...izjāja trīs zirgi. Viens no tiem bija balts, otrs bija sarkans, trešais bija melns. Bet pēc tam ceturtajā zirgā, tie visi bija sajaukti kopā. Redzat? Trīskāršs mērķis.

³⁸² Un tā, Dievs izdarīja to pašu. Dievs izdarīja to pašu, kad sūtīja Savu lauvu, kas bija

Viņa Vārds, lai cīnītos ar antikristu.

³⁸³ Pēc tam mēs redzam, ka Viņš sūtīja vērsi ciešanu perioda laikā, upurēšanas dzīvnieku. Un tajā ciešanu periodā viss, ko varēja izdarīt cilvēki, bija tikai strādāt, vergot un atdot sevi kā upuri.

³⁸⁴ Pēc tam mēs noskaidrojām, ka nākamajā periodā, kas bija reformatoru periods, Dievs izsūtīja cilvēka gudrību, dzīvo būtni ar cilvēkam līdzīgu galvu, un tas bija tas spēks, kas izpaudās reformatoros.

³⁸⁵ Vai jūs ievērojāt, ka katrs... Nav brīnums, ka cilvēki mūsu laikā joprojām dzīvo it kā pagātnē, kā reformatoru periodā, jo viņi redz visu tā, kā to redz garīdzniecība, viņi to redz tā, kā to ir iemācījuši garīgie semināri. Bija laiks, kad tāds bija Dieva ceļš, taču mums tā jau ir pagātne.

³⁸⁶ Šobrīd mēs esam ērgļa periodā, kad atklāsmei ir jātiek atklātai, pilnīgi visam. Salīdziniet to tagad ar Atklāsmes Grāmatas 10. nodaļu, no 1. līdz 7. pantam. Un šeit mēs ieraudzīsim, šajā Atklāsmes...Atklāsmes Grāmatā 10:1-7, ka tajās dienās, kad skanēs septītā eņģeļa vēstījums, tam ir jānovēd līdz galam visi Dieva noslēpumi.

³⁸⁷ Lūk, mēs šeit redzam arī to, ka Sestajam Zimogam, kurš tagad ir atvērts, bija trīskāršs mērķis. Lūk, kāds bija šis mērķis.

³⁸⁸ Pirmkārt, guļošajai jaunavai vajadzēja iziet Lielo Bēdu periodu, lai šķīstītos. Viņai bija jāattīrās no saviem neticības grēkiem un no tā, ka viņa nepieņēma vēstījumu. Tas ar viņu tika izdarīts Lielo Bēdu periodā. Mēs redzam, ka galu galā viņi nokļuva šeit Atklāsmes Grāmatas 7. nodaļā, šeit starp 6. un 7. nodaļu – viņa bija attīrīta un viņai bija iedotas drēbes. Lūk, tā nav Ligava, bet draudze – šķīsti cilvēki, kuriem...kuriem, iespējams, nebija iespējas saņemt vēstījumu vai arī kaut kādā veidā viņi bija padarīti akli caur šiem viltus praviešiem. Un viņiem...viņiem nebija iespējas, kaut arī savās sirdīs viņi bija patiešām patiesi. Un Dievs zina viņu sirdis. Un šeit viņi tiek attīrīti tajā laikā.

³⁸⁹ Pievērsiet uzmanību vēl vienam šķīstīšanas laikam – tas būs Israēlam, kad viņi sapulcēsies kopā. Tā ir otrā daļa. Lielo Bēdu periodā Dievs attīrījis Israēlu. No tiem miljoniem, kuri sapulcēsies, tiks izraudzīti simtu četrdesmit četri tūkstoši, un viņi tiks attīrīti – Dievs attīra Israēlu.

³⁹⁰ Ņemiet vērā, ka visa zeme tiks šķīstīta. Būs tāda lieta, ka mēness, zvaigznes un...visa daba tiks attīrīta. Vai jūs redzat, kas tas ir? Zeme atjaunosies, tiks attīrīta, sagatavota Tūkstošgadu Valstībai. Tūkstošgadu Valstība tuvojas, un, redziet, it visam, kurā ir kaut nedaudz netirības, ir jātiek attīrītam Sestā Zimoga laikā.

³⁹¹ Un tā, vai jūs ievērojāt? Kad tiek atvērts Septītais Zimogs, tas arī ir trīskāršā noslēpumā. To es jau...es par to runāšu un jau esmu runājis, ka tas ir Septiņu Pērkonu noslēpums. Šo noslēpumu atklās Septiņi Pērķoni Debesis. Tas būs tieši tad, kad nāks Kristus, jo Kristus sacīja, ka neviens nezina, kad Viņš atriezīsies.

³⁹² Vai ievērojāt, kad ebreji Viņam to pajautāja? Zinot... Kad mēs salīdzinām šo Rakstu vietu ar Mateja 24. nodaļu, ar Septiņiem Zimogiem, par Septīto Zimogu nekas nebija pateikts. Tāpēc ka, redziet, Kristus sacīja, ka to zina tikai pats Dievs, pat ne eņģeļi. Nav nekāds brīnums, ka tas netika pierakstīts. Redziet, viņi aplūsa, nekas tajā laikā nenotika. Eņģeļi to nezina. Neviens nezina, kad Viņš nāk.

³⁹³ Taču būs...būs Septiņas šo Pērkonu Balsis, kas atklās šo lielo atklāsmi tajā laikā. Tāpēc es ticu, ka mums, kuri... Ja mēs to nezīnām un ja mēs... Tas nebūs zināms līdz tam laikam. Taču tas tiks atklāts tajā dienā, tajā stundā, kad tam ir jātiek atklātam. Tāpēc tas, kas ir jādara mums – mums ir jābūt cieņas pilniem Dieva priekšā un jākalpo Viņam, un jādara viss, ko vien mēs zinām darīt, un jādzīvo labu, kristīgu dzīvi. Lūk, te mēs ieraugām, ka Sestais Zimogs tika mums atvērts, mēs to redzam. Un mēs zinām, ka šis Septītais Zimogs nevar tikt noņemts publiski, līdz pienāks tā stunda.

³⁹⁴ Un tā, bija kāds iemesls, kāpēc Dievs ļāva nodārdēt tām Septiņām Balsīm, jo tam ir jāatnāk. Saprotat? Mēs taču redzam, ka Kristus, Jērs, paņēma rokā Grāmatu un Viņš atvēra šo Septīto Zimogu. Taču, saprotiet, tas ir apslēpts noslēpums, neviens to nezina. Taču tas...tas tieši saskan ar Viņa teikto, ka neviens nezina par Viņa Atnākšanu. Un tāpat viņi nezina par šo Septiņu Pērkonu noslēpumu. Tāpēc, redziet, tas viss ir savstarpēji saistīts.

³⁹⁵ Lūk, cik daudz mēs šodien no tā saprotam, jo viss pārējais ir pilnībā atvērts, bet šis nav atvērts. Bet sēžot savā istabā es to izdzirdēju...tas ir, nevis izdzirdēju, bet ieraudzīju, kā tas atveras līdz šiem Septiņiem Pērkoniem. Lūk, cik tālu mēs varam aiziet, līdz turieni.

³⁹⁶ Lūk, es ceru, ka katrs un ikviens no jums kalpos Dievam un rīkosies pareizi, un milēs Viņu visu savu dzīvi, un kalpos Viņam. Bet par pārējo Dievs parūpēsies.

³⁹⁷ Tagad mēs šeit redzam nokomplektētus, caur Dieva žēlastību, visus šo sešu Zimogu noslēpumus, kuri agrāk bija aizzimogoti, un mēs šeit saprotam un zinām, ka Septītais Zimogs nebūs zināms publiski.

³⁹⁸ Lūk, Viņa Atnākšana, Viņa Atnākšanas stundā, kad būs zemes iznīcināšana, kā jūs zināt, Viņš... Sacīja: "Kāda būs pastarā laika iestāšanās zime?" Mateja 24. nodaļā, kur viņi uzdeva Viņam šo jautājumu. Viņš sāka par to runāt. Viņš pateica, ka Israēls tiks savākts kā tauta, 31. pantā, Mateja Evaņģēlijs 24:31. Bet pēc tam Viņš sāka runāt līdzības. Saprotat? Pēc tam jūs redzat... Mācaities līdzību no viēģes koka. Kad viņa zaros jau pumpuri metas un lapas plaukst, tad jūs zināt, ka pavasaris ir tuvu klāt. Un kad jūs visu to redzat, tad ziniet, ka laiks ir tuvu." – Redziet, Israēls pulcējas savā dzimtenē. Taču ievērojiet, ka Viņš nepieminēja šī Septītā Zimoga atklāšanos.

³⁹⁹ Un šeit, kad Septītais Zimogs...kad Viņš to atvēra, Viņš atkal to izlaida. Redzat? Tāpēc mēs redzam, ka tas ir pilnīgs noslēpums, un tādejādi vēl nav pienākusi tā stunda, lai šis noslēpums kļūtu zināms. Tādejādi mēs esam atnākuši līdz šai vietai, bet viss pārējais kļūs zināms apmēram tai laikā, kad Jēzus atkal parādīsies uz zemes pēc savas Ligavas, vai, lai kas arī tajā laikā nenotiktu. Bet līdz tam laikam vienkārši visi lūgsimies, dzīvosim labas, pareizas kristiešu dzīves, gaidīdami Viņa Atnākšanu.

⁴⁰⁰ Lūk, ja šī lente kaut kur nokļūs, kādu cilvēku rokās, nemēģiniet uztaisīt no tā kaut kādu "ismu". Dariet tikai vienu – vienkārši turpiniet kalpot Dievam. Tāpēc ka šis lielais noslēpums ir tik liels, ka Dievs pat neļāva Jānim to pierakstīt. Tas nodārdēja, bet Viņš, zinot to, apsoliya mums, ka tas tiks atklāts. Taču līdz šim bridim tas nav atklāts.

⁴⁰¹ Un tagad mēs esam pateicīgi Dievam par to, ko Viņš mums parādīja. Jau astoņas dienas es sēžu tur istabā. Un to vēstījumu, kuru es jums tikko kā izskaidroju, daudzi no jums šeit sapratīs. Un es jau teicu, ka visu šo laiku notika kaut kas garīgs, un es biju pārliecināts, ka jūs to neievērosiet. Bet, lūk, kas tas ir: tas ir pilnīgs apstiprinājums tam, ka šis Rakstu skaidrojums ir Dieva sūtīts.

⁴⁰² Jo, pirms mēs vispār sākām tajā iedziļināties un es aizbraucu uz rietumiem, reiz Tas Kungs parādīja man viziju, vienā ritā apmēram pulksten desmitos. Un es atnācu un šeit to izskaidroju, ka es to redzēju, bet es nezinaju, kas tas ir. Tā bija septiņu eņģeļu plejāde. Mēs to atceramies. Tā ir ierakstīta lentā, kas ir nosaukta "Kāds ir pareizs laiks, kungi?" Lūk, tas ir tieši tas, ko jūs redzat šobrīd. Septiņi eņģeļi... Es biju rietumos.

⁴⁰³ Jūs atceraties, tie mazitīņie vēstneši, viņi lidoja uz austrumiem. Nākamie vēstneši, baloži, nedaudz lielāki putni – tie devās uz austrumiem. Un pēc tam es paskatījos... Viņi visu laiku bija ar mani. Tas bija tas Pirmais un Otrais Rāviens.

⁴⁰⁴ Un tā, trešie parādījās no rietumiem, nesdamies uz priekšu milzīgā ātrumā, un viņi paņēra mani augšā, tas ir, atgriezās atpakaļ uz austrumiem ar šo Septiņu Zimogu noslēpumu. Tieši tā, kā bija pateikts Džuniora Džeksona sapnī, kuru Tas Kungs toreiz man ļāva viņam iztulkot: tās piramīdas iekšpusē bija balts akmens, uz kura nekas nebija rakstīts. Lūk, kāpēc man vajadzēja doties uz rietumiem – lai savienotos ar šo eņģeļu vēstījumu, lai atgrieztos atpakaļ šurp un atvērtu to draudzei. Atcerieties, es sacīju: "Nākošās lietas, kas

notiks, būs šeit draudzē." Tieši tā tas ir.

⁴⁰⁵ Es gribu, lai jūs pievēršat uzmanību vēl vienai lietai, kas notika. Ja jūs klausīsieties lentu "Kāds ir pareizs laiks, kungi?", jūs ievērosiet, ka viens eņģelis bija man ļoti nozīmīgs. Pārējie no tiem izskatījās parasti, bet tas eņģelis bija ievērojams. Viņš atradās pa kreisi no manis tajā plejādē, kurai bija piramīdas forma.

⁴⁰⁶ Un atcerieties, tieši piramīdā bija tas noslēpumainais baltais akmens, uz kura nekas nebija rakstīts. Un eņģeļi paņēma mani tajā piramīdā, kas bija veidota no viņiem pašiem, Dieva noslēpumos, kas bija zināmi tikai viņiem. Un tā, tie bija tie vēstneši, kas atnāca izskaidrot šo piramīdu jeb šo vēstījumu par šo Septiņu Zīmogu noslēpumu, kas atrodas piramīdas iekšpusē.

⁴⁰⁷ Lūk, tas eņģelis, kurš atradās pa kreisi no manis, istenībā sanāk pēdējais jeb septītais eņģelis, ja skaita viņus no kreisās uz labo, jo viņš atradās pa kreisi no manis; es skatījos uz viņu rietumu virzienā, bet viņš gāja uz austrumiem, sanāk, no kreisās puses. Tādējādi sanāk, ka tas ir pēdējā eņģeļa vēstījums, ļoti nozīmīgs. Atcerieties, kā es sacīju, ka viņam...viņa galva bija pacelta, un lieli, asi spārni, un kā viņš pielidoja taisni pie manis. Lūk, tas ir šis Septītais Zīmogs. Tas joprojām ir kaut kas nozīmīgs. Un mēs esam... Mēs vēl pagaidām nezinām, kas tas ir, jo nav atļauts to atvērt.

⁴⁰⁸ Taču katrs no jums, kas bija sanāksmēs, ievēroja, kādas tās bija sanāksmes! Tāds iespaids, it kā visi sēdētu uz solu malīņas. Un visi tie, kas šeit stāvēja ārā no pulksten vieniem, diviem dienā, gaidot, kad atvērsies durvis, lai varētu apsēsties šeit priekšā. Stāvēja gar sienām, rokas un kājas rāva krampjos un tā tālāk.

⁴⁰⁹ Kas tas ir? – Tas bija Svētais Gars, Kurš sūtīja lejup šos vēstnešus, un viņi mums to atklāja. Un turklāt ievērojiet, cik precīzi tas viss sakrita ar Vārdu.

⁴¹⁰ Un vēl, lai darītu jums zināmu, ka tā ir Patiesība, Viņš pareģoja to apmēram...apmēram divus mēnešus (vai vairāk), pirms tas notika. Jo es devos uz rietumiem, to nezinādams, bet atgriezās šeit ar skaidrojumu, kuru Viņš man iedeva. Bet atcerieties, vizijā...kad Viņš paņēma mani augšā, Viņš man tajā vizijā neko nepaskaidroja. Es biju pārbijies, baidījos, ka nomiršu, iešu bojā tā sprādziena laikā. Vai redzat? Viņi nevarēja to izdarīt.

⁴¹¹ Izskaidrojums atnāca tieši tad, kad man tas bija vajadzīgs, tas bija istabā, un es to nodevu tieši tā, kā Viņš to iedeva man.

⁴¹² Tagad jūs redzat, draugi, ka vizijas vienmēr piepildās. Tās vienmēr ir nekļūdīgas. Tās ir pilnībā pareizas.

⁴¹³ Lūk, vizijām pieskaitot Vārdu, pieskaitot vēsturi, pieskaitot draudzes periodus, tas viss saplūst vienā. Tāpēc es patiesi varu pateikt, ka, cik nu es saprotu un saskaņā ar Dieva Vārdu, un ar viziju, un atklāsmi – ka šis skaidrojums ir TĀ SAKA TAS KUNGS.

⁴¹⁴ Un tā, lai Tas Kungs bagātīgi svētī jūs visus un ikvienu, kad mēs tagad piecelsimies un dziedāsim to veco, labo draudzes dziesmu. Lai Dievs svētī ikvienu no jums. Āmen.

⁴¹⁵ [Turpinājumā brālis Branhams pielika sekojošās rindiņas no paragrāfa nr. 374 no savas svētrunas, kuru viņš runāja iepriekšējās dienas vakarā, 1963. gada 24. martā–Tulk.]

Viņu milu... (Lai Dievs jūs svētī!)

...Viņu milu es (ar visu savu sirdi),

Viņš pirmais mani milēja...

Lai Dievs tevi svētī, brāli Nevil.

Septītais Zīmogs

(Seventh Seal)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1963. gada 24. marta vakarā Branhama saiešanas telti Džefersonvilā, Indiānas štatā ASV. Ieraksts ar numuru 63-0324E ilgst 2 stundas un 33 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2017. gadā. Izplatāms bez maksas.